

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 44. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 25-ГО ЛЮТОГО 1977 6 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, FEBRUARY 25, 1977 No. 44. VOL. LXXXIV.

ЛЮДСЬКІ ПРАВА В ЦІЛОМУ СВІТІ ТА ПРОВІДНА РОЛЯ АМЕРИКИ В ЇХ ОБОРОНІ БУЛИ ОДНОЮ З ГОЛОВНИХ ТЕМ ДРУГОЇ ПРЕСОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРЕЗ. КАРТЕРА

КРІМ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ, ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ГОВОРИВ ПРО СПРАВИ БЮДЖЕТУ, ОБОРОНИ, РОЗВІДКИ ТА ІНШІ

Вашінгтон. — «Я думаю, що всі ми повинні зайняти становище в нашій власній державі та між нашими приятелями і союзниками, між нашими потенційними противниками, що людські права — це справа, за яку ми повинні переслати головну провідну відповідальність. І я дав ясно до розуміння Советському Союзу та іншим державам Східноєвропейської спільноти, що я не стараюся розпочинати односторонню критику проти них, але стараюся встановити стандарт в нашій власній країні та стараюся довести до того, щоб моє зацікавлення було висловлення по цілому світі, а не було спрямоване проти якоїсь одної держави» — заявив президент Джиммі Картер під час його другої формальної пресової конференції за час його президентури, яка відбулася тут в середу, 23-го лютого, і була передавана на телебаченні та по радіо. Відповідаючи на запити кореспондентів, Президент також сказав, що Америка «має відповідальність і легальне право» висловлювати своє обурення з приводу порушення людських прав, не зважаючи на те, в якій країні ці порушення відбуваються, бо Гельсінкські домовленості, підписані ЗСА, зазначає, що ці права будуть шановані.

Під час пресової конференції президент Картер кілька разів підкреслював, що ніколи не мав на меті «вирізнявати Советський Союз» як єдину країну, в якій порушують людські права, і додав, що сам вже висловлював стурбованість станом людських прав в африканській країні Уганді, Південній Кореї, Кубі, в країнах Південної Америки та в інших державах і далі буде висловлювати своє стурбовання. Він заявив, що «по цілому світі відчується рух зацікавлення людськими правами» та зацікавлення питанням: як встановити в тій справі займе уряд вільної Америки.

Хоча Президент під час пресконференції відповів на ряд інших питань, зв'язаних із закордонною і внутрішньою політикою ЗСА, то ще раз повернувся до питання людських прав, коли сказав, що можливість встановлення «нормальних відносин» між ЗСА та комуністичною Кубою до великої міри залежатиме від того, чи Гаваї докаже, що готова повернути своїм громадянам підставні людські права, звільнити політичних в'язнів і припинити такі «закордонні авантюри», як в Анголі. Президент Картер висловив готовність перемовинуватися з керівниками в'язнів з кубинськими лідерами.

В той самий час, коли президент Картер відповідав на питання на цій пресовій конференції, перед Комісією ЗСА для Справ Європейської Безпеки і Співробітництва, яка складається з членів обох Палат Конгресу і представників уряду та яка має за завданням наглядати над додержанням Гельсінкської угоди, свідчив колишній советський дисидент Володимир Буковський, виміняний недавно за лідера компартії Чиле, Луїса Корвалюна. Буковський закликав Захід зайняти «гостре, наполегливе і тривале становище», щоб змусити Советський Союз шанувати людські права і «визнати політичну дійсність». Наступного тижня Буковський має в Білому Домі зустрітись з президентом Картером та віцепрезидентом Волтером Мондейлом.

Президент Джиммі Картер (внизу зправа) між кореспондентами після пресової конференції.

Протягом пресконференції Президент повідомив, що незабаром буде створений окремий Департамент для справ енергії та що до 20-го травня Білий Дім представить свій «всеохоплюючий енергетичний план». Далі Президент заявив, що хоча старався зменшити оборонний бюджет на 5-7 мільярдів доларів, позбуваючись «неэффективних і непотрібних програм», то йому пощастило, з уваги на інфляцію та можливу небезпеку для ЗСА з боку інших країн. Президент сказав, що в майбутньому такі старатиметься зменшити оборонний бюджет, але відмовився подати точні цифри можливого зменшення. Він теж відмовився коментувати специфічні закиди, що Центральна Розвідка Агенція (Сі-Ай-Ей) платила великі суми грошей багатьом лідерам чужих держав, але сказав, що переглянув найсерйозніші із закидів і «не знайшов нічого несправедливого та несправедливого», додаючи, що його уряд прикладає всіх зусиль, щоб не допустити до надуманих повноважень розвідки чинниками, але рівно не планує зменшити ефективності розвідки агентств, бо вони кінцеві для безпеки ЗСА.

Президент Картер повідомив, що вже передав Конгресові план реорганізації виконавчої частини федерального уряду, щоб забезпечити більш ефективну діяльність, та що не старатиметься встановити примусових обмежень на підвищення в цінах і зарплатних платнях, а старатиметься зловжити добровільну співпрацю працевлаштування і робітничих спілок для подальшої боротьби з можливими спричинниками інфляції.

Відповідаючи на запит в справі закордонної політики ЗСА, Президент сказав, що Америка «не може наклати свої волю другим народам», але старатиметься допомогти встановити мир в усіх частинах світу, якщо такої допомоги бажатимуть інші держави. Він позитивно оцінив недавню поїздку державного секретаря Сайруса Венса на Близький Схід і поінформував, що він, президент Картер, перед кінцем травня відбуде наради з лідерами Ізраїля, Єгипту, Сирії, Йорданії та Саудівської Аравії. Президент висловив готовність його уряду допомогти в переговорах між Туреччиною та Грецією відносно конфлікту на Кипрі, як теж готовність допомогти в подоланні конфлікту в південній частині Африки. Щодо Канади, президент Картер волів би, щоб Квебек не відокремлювався в самостійну державу, але підкреслював, що цю справу розв'язує населення Канади, а не Америка.

Сенатська комісія підтримала номінацію адмірала Турнера

Вашінгтон. — В середу, 23-го лютого, Сенатська комісія для справ розвідки одногласно підтримала номінацію адмірала Стенсфілда Турнера, дотеперішнього командира збройних сил НАТО в південній Європі і спеціаліста в ділянці флоту Советського Союзу, на два пости: директора Центральної Розвідки Агенції (Сі-Ай-Ей) і на пост координатора діяльності всіх розвідних агентств ЗСА. Якщо цілий Сенат затвердить номінацію адм. Турнера, то він зможе задержати свою військову рангу — повідомив голова Комісії для справ розвідки, сенатор Деніел Інуе з Гаваїв.

Адм. Стенсфілд Турнер

Теодор Соренсен, колишній дорадник президента Джона Кеннеді, сам відкликав свою кандидатуру з уваги на опозицію в Сенаті.

Атака „Правди“ на Садату викликала єгипетську реакцію

Каїр. — Атака московської „Правди“, яка є органом ЦК КПРС, на президента Єгипту Анвара ель Садата викликала сильну реакцію єгипетської преси. Моуса Сабрі, головний редактор урядової газети „Аль Акбар“, заявив, що стаття в „Правді“, надрукована у виданні з 19-го лютого ц.р., переповнена відомостями і образливими інсинуаціями на адресу президента Садата і єгипетського уряду. Вона вказує на виразну інтенцію советського імперіалізму. Стаття в „Правді“ критикує спогади президента Садата, які появились в місячному журналі „Октябрь“. „Правда“ обвинувачує єгипетського президента в поширенні „неправди, образ і перекручень“ про Советський Союз та його роль в Єгипті і в Близькому Сході. Дипломатичні джерела в Каїрі стверджують, що особисті атаки Москви на президента Садата треба розцінювати, як розчарування Советського Союзу розвитком подій на Близькому Сході.

Франція викинула ще одного советського шпигуна

Париж. — Ройтер інформує, що французький уряд наказав покинути країну советському дипломату Владімірові Рибаченкові, який, згідно з інформаціями французької розвідки, займався індустріальним шпигунством. Рибаченко зокрема цікавився компютерською системою і новими технологічними винаходами у тій ділянці. Французька розвідка переловила Рибаченка, як він одержував документи про нову ком-

кому Сході і як йому за те, що Садат ігнорує Кремль у підготовці до женецької конференції. Тому що Советський Союз ніколи досі не атакував Садата з такою силою, то загально припускають, що тепер може розпочатися тиск на Єгипет, бо совети вже віддавна прикладаються до його анти-советської діяльності і, згідно з їхнім твердженням, „розтривання тих соціально-господарських злочинів, які були створені колишнім президентом Насером“. На їхню думку, Садат відкрив шляхи для західного капіталу, позбуваючись при тому усіх дорадників СССР та інших комуністичних країн. Можливо, що СССР захоче використати теперішні економічні труднощі в Єгипті, щоб посилити діяльність опозиційних груп проти уряду. Взагалі, заявляє редактор газети „Аль Акбар“, „совети трактують Єгипет так, якби ми були наїщою третьої класи“. Садат особисто не зайняв поки що жадного становища до інсинуацій в „Правді“.

люторську систему, і міністерство закордонних справ наказало йому покинути країну на протязі 48 годин. Рибаченко, який працював в науковій комісії ЮНЕСКО, був уже третім з черги советським „дипломатом“ винесеним з Франції на протязі одного року. Раніше французький уряд викинув був іншого советського „дипломата“ Міхаїла Солов'йова, що подібно як Рибаченко займався індустріальним шпигунством

В. БУКОВСЬКИЙ У СВОЇХ СВІДЧЕННЯХ ПЕРЕД КОНГРЕСОВОЮ КОМІСІЄЮ ПРИСВЯТИВ БАГАТО УВАГИ УКРАЇНСЬКИМ ЗМАГАННЯМ ТА УКРАЇНСЬКИМ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМ

Вашінгтон (УІС „Смолоскип“). — В середу, 23-го лютого, в Конгресі ЗСА Комісія безпеки і співпраці в Європі почала переслухання і серед перших свідків був російський дисидент Володимир Буковський, якого Москва недавно звільнила дорогою виміни за чилійського комуніста Люїса Корвалюна.

В своєму свідченні Буковський говорив про порушення людських прав в СССР, звертаючи окрему увагу на національне питання. Він сказав, що впродовж десятиліть існування советського режиму підписано чимало міжнародних договорів з участю СССР про пошанування людських прав.

Останнім з цих договорів був Заключний Акт в справі європейської безпеки і співпраці в Гельсінках, який зобов'язував країни, що його підписали, шанувати права своїх громадян. Але із самого початку, — твердив Буковський, — СССР не мав заміру дотримуватися цієї частини договору, виправдовуючи це своїми суверенними prerogativami. Як перший приклад несумісності советськими законами і міжнародними угодами, Буковський вказав на статтю кримінального кодексу російської та інших республік, в якій говориться, що громадянин СССР, який намагається втекти або відмовляється повернутися до СССР, є зрадником на рівні дезертира, що переходить на бік ворога.

„Кількадесят моїх колег-в'язнів далі перебувають в советських в'язницях і концтаборах тільки тому, що вони пробували втекти з СССР“, — заявив Буковський, подаючи як приклад українського політв'язня Василя Федоренка, якого засуджено на 15 років

Владимир Буковський

ув'язнення за спробу перейти кордон до Чехословаччини. Федоренко тепер перебуває у Владімірській в'язниці під особливим режимом, де більше як рік проводить голодуку на знак протесту проти його незаконного засуду.

Буковський в дальшому сказав, що „з цієї статтю кримінального кодексу будь-які намагання представників різних народів СССР здійснити або тільки обговорювати їхнє право на національне самовизначення, гарантоване советською конституцією, також вважається зрадою. Я можу посвідчити, що у в'язницях і концтаборах далі перебуває кілька сот осіб засуджених після Другої світової війни за участь в національно-визвольних рухах в Україні та в Балтійських країнах. В 1960-их і 1970-их роках кількадесят осіб засуджено за т. зв., „буржуазний націоналізм“, тобто за участь в дискусіях про перспективи національного самовизначення, або тільки культурного відродження свого народу. З огляду на обмежений час я не можу їх всіх тут назвати поіменно. Я назву тільки тих, яких засудили кількакратно за „буржуазний націоналізм“ і які тепер

Людмила Алексєєва прибула до Відня

Відень, Австрія. — Людмила Алексєєва, відома російська активістка в дисидентському русі, прибула 22-го лютого ц.р. до Австрії з Советського Союзу і висловила думку, що вона, її чоловік і син бажали б переселитися до 3-ї елліністичної Америки. По фаху Алексєєва археолог. Вона, як відомо, допо-

Микола Руденко

дальше пошлює УККА. Незабаром, 7-го лютого ц.р., Ройтер та інші міжнародні пресові агентства повідомили про те, що агенти КГБ, після домаш-

Ніна Караванська закликає до оборони проф. Орлова

Вашінгтон. (УІС „Смолоскип“). — У своїй телефонічній розмові з представником Вашингтонської Української групи сприяння Гельсінкським угодам в Україні Ніна Строката-Караванська, член аналогічної групи в Києві, перепала такий заклик до американських мікробіологів:

До всіх членів Американської Асоціації Мікробіологів. Український мікробіолог Ніна Строката-Караванська.

Вельмишановні Колеги! Мій погляд на відповідальність вченого в сучасному світі змушує мене звернутися до Вас у ЗСА підносити свій голос на захист тих вчених, які стають жертвами тоталітарних режимів. Таких жертв на мій батьківщині завж-

ди чимало. Сьогодні влада вже зазіхає на тих, що наважуються обстоювати гуманітарні принципи Гельсінкських угод. Саме за таку життєву позицію заарештовано проф. Юрія Орлова. Член-кореспондент Академії Наук, професор фізики Юрій Орлов один з найважливіших вчених країни.

Колеги! Уявіть собі загрозованої вченого! Уявіть собі, що за переконання переслідуваний не проф. Орлов, а будь-хто з Вас. Чи зможете, уявивши таке, лишитися байдужими. Якщо не зможете, починаймо разом боронити проф. Орлова.

З району примусового поселення —
Ніна Строката-Караванська
17-го лютого 1977 року

Конфлікт Амальрика з французькою поліцією

Париж. — Асоційований Пресс інформув, що французька поліція перешкодила в демонстрації, яку влаштував біля президентської палати в Парижі відомий советський письменник-дисидент Андрей Д. Амальрик. Втручання поліції спровокувало письменника до заяви, що, мовляв, французька поліція „цілком подібна“ до советської політичної поліції. Протестна акція Амальрика була умотивована тим, що президент Франції Валері Жіскар д'Естен відмовився прийняти його на послухання на початку цього тижня. Амальрик не бажав зустрітись з іншим запропонованим представником уряду, а в інтерв'ю з кореспондентом паризької газети назвав президента Франції „троянським конем“ Советського Союзу на Заході. Після перешкоди в демонстрації, Амальрик проголосив 12 годинний голодуний страйк. Як тільки письменник появился під президентською палатою о год. 10-й рано, поліція відбрала від нього транспарент і переложила Амальрика одну годину на поліцейській станції. Після звільнення він

знову повернувся на місце демонстрації, але кілька поліцейських силою відішлювало його 50 ярдів назад від головного входу. Амальрик, який емігрував з СССР в 1975 р. на Захід, прийшов на демонстрацію з транспарентом, на якому була написана вимога додержуватись Гельсінкської Декларації. Демонстрант вимагав звільнення останнього арештованих органами КГБ чотирьох советських дисидентів, які належали до Комітету наглядати за виконанням Гельсінкської домовленості. Речник президентської палати заявив опісля, що утихав, подібний до Амальрика, має право вільно висловлювати свою opinie у Франції, але немає права визначувати дати його особисті зустрічі з президентом держави з власної ініціативи.

Після цього випадку Амальрик заявив, що він має замір поїхати тепер до Бонну і зустрітись там з канцлером Західної Німеччини Гельмгольтом Шмідтом. Але співробітники канцелярії заявили, що Шмідт мовиться від зустрічі з письменником.

МИКОЛА РУДЕНКО — ДАВНЯ ЖЕРТВА, НОВИЙ СИМВОЛ

рід трусів та інших шиканів, заарештували Миколу Руденка та Олексія Тихого, іншого члена Київської Групи. Від того часу ім'я Руденка згадується у багатьох нагодах в міжнародній пресі, в урядах і парламентах багатьох держав, і він, Руденко, побіч Валентина Мороза, Чорновола, Караванського, Шухевича та інших відомих українських політв'язнів у Советському Союзі, став символом українських оборонців людських і національних прав українського народу та рівночасно українських жертв советських гнобителів.

Для познайомлення читачів з Миколою Руденком подасмо за журналом „Молода Україна“ / Торонто, січень 1977/ його короткі життєписні дані:

1920 р. в с. Юр'івці Луганської обл. в родині шахтаря. Письменник майже не пам'ятає батька — він загинув на шахті, коли хлопцеві було шість років. Виростав з сестрою й матір'ю, що жила на скромну пенсію. По закінченні середньої школи 1939 року Руденко вчився на філологічному факультеті Київського університету. Всю 2-гу світову війну перебував на фронті, брав участь в обороні Ленінграду. Після тяжкого поранення понад рік лікувався, потім знову повернувся на фронт. По війні працював редактором відділу поезії у видавництві „Радянський письменник“, з 1947 р. до 1950 р. — відповідальним редактором журналу „Дніпро“.

Перша книга віршів „Закінчення на стор. 8-й“

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWS PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бюджет Картера

Протягом цілої передвиборчої кампанії і в своїй інавгураційній промові президент Джиммі Картер заявляв, що старатиметься зліквідувати марнотратні видатки федерального уряду, включно з "неефективними і несприятливими" програмами Департаменту оборони, зазначаючи, що на тому не потерпить оборонна спроможність ЗСА, а натомість скористають найбільшій промисловій американського суспільства. Ще тільки місяць тому Президент твердив, що старатиметься обмежити видатки федерального уряду, щоб не спричинити нової інфляції в країні.

Однак виглядає, що президент Картер "забув" багато чого із своїх обіцянок, бо представлені ним Конгресові зміни відносно державного бюджету на фінансовий рік 1978, який розпочнеться 1-го жовтня цього року, хоча пропонують деякі потрібні видатки, то містять і ряд марнотратних пропозицій, як також неоправдано передбачують зменшення у видатках на оборонні цілі країни.

Очевидно, що заслуговують на схвалення такі пропозиції, як, наприклад, збільшити видатки на шкільництво, медичну опіку, розбудову мешканських і засобів масової транспорту, як рівнож Конгрес повинен підтримати пропозицію Президента відносно призначення фондів на відновлення знебачених частин великих міст. Правильною і навіть кінцевою є пропозиція президента Картера, щоб була встановлена урядова контролі над підвищеннями медичної опіки в усіх шпиталях країни, точніше, щоб була встановлена верхня межа на такі підвищення.

Однак у своїм бюджетовому посланні до Конгресу президент Картер також помістив деякі пропозиції, які не швидко виправдані потребами часу.

До таких пропозицій належить заклик встановити федеральні програми масового zatrudнення для поборювання досить високого рівня безробіття. Економісти вважають, що такі програми не тільки дуже коштовні, але і неефективні, бо великі суми грошей підуть на оплачування новостворених бюрократів, замість на допомогу самим безробітним. Замість тих урядових програм масового zatrudнення, знавши рекомендації такі заходи, як збільшення податкових кредитів, які заохотили б власників приватних фабрик і корпорацій збільшити свою продукцію і разом з тим прийняти на працю більшу кількість людей.

Неефективні і несприятливі пропозиції в бюджеті президента Картера можуть спричинити до нової інфляції, бо Президент в посланні до Конгресу зазначив, що видатки уряду в наступному фінансовому році будуть на \$49.4-бilliona-доларів більше, ніж пропонував президент Джералд Форд, та державний дефіцит зросте до \$7.7-бilliona-доларів.

Можливо найменш обдуманою пропозицією є те, що президент Картер хоче, щоб видатки на оборонні цілі вносили 120.3-бilliona-доларів, замість запропонованих його попередником 123.1-бilliona-доларів, тобто на 2.75-бilliona-доларів менше. В обличчі всерозростаючої військової сили Советського Союзу такі зменшення в оборонному бюджеті ЗСА можуть спричинити поважну загрозу для безпеки Америки та цілого вільного світу.

Посилена увага до видань російських творів в Україні

Київська "Літературна Україна" інформує, що на протязі 1975-1976 рр. видавництва України випустило 219 окремих книжок і збірників творів літератур народів СССР загальним тиражем 20 мільйонів примірників. "Багаторазовою національною сім'я радянських літератур розвивається і міцніє в єдиному могутньому потоці, тісному взаємозв'язку". Над "животворним словом мистецтва" дискутовано на засіданні Комісії Спілки письменників України і в продовженні розмови про видання "братніх літератур" займає слово головний редактор Головної редакції мистецької дитячої літератури і видань мистецтва Держкомвидаву УССР Т.Сергієвич, заявляючи, що "посилилась увага до випусків творів російських письменників на Україні і мовою оригіналу". Тільки видавництва в обласних центрах у 1975-1976рр. випустило 21 таких книг загальним тиражем 2 млн.350 тисяч примірників.

НАРАДИ УККА В ЧІКАГО

Чікаго(М.П.) За ініціативою Екзекутиви УККА в днях 11, 12, і 13 лютого ур. відбулися тут дуже корисні зустрічі, наради і конференції. З одного боку дуже численна й компетентна делегація в складі: Й.Лисогір — екзекутивний віце президент УККА, В.Мазур — віце президент, І.Базарко — секретар, І.Базарко — адміністративний директор УККА, У.Дячук — касир, І.Олексин — передбачений ексекютивний віце президент в наступному діловому році, Любослава Шандра (в заступстві), Лев Футала і Дмитро Григорчук — члени Екзекутиви, Володимир Нестерчук — член Контрольної комісії, Омелян Плещевич, Михайло Панасюк, Ананій Никончук, Богдан Казанівський — члени Крайової Ради. З другого боку така сама численна й компетентна участь відповідних представників у всіх зустрічах поставили ці наради на високий і конструктивний рівень. Всі ці дні тут повністю панувала атмосфера доброї волі і ще кращого поставлення та розбудови праці централі України в ЗСА, Українського Конгресового Комітету Америки.

Конференція з представниками УЛТТА

Зустріч представників Екзекутиви УККА з членами спеціальної комісії Головної Управи УЛТТА для розгляду проблем, зв'язаних із XII Конгресом України в Америці, відбулася у п'ятницю, 11-го лютого, в годині 7:00 вечора, в приміщенні Кредитової Кооперативи "Самопоміч". Ціллю її було полегшити непорозуміння, що виникли в ході нарад, а зокрема при закінченні XII Конгресу.

Конференцію відкрив і нею проводив ексекютивний віце президент УККА Йосип Лисогір. Делегацію комісії УЛТТА очолював Голова УЛТТА д-р Ахіль Хрептовський, який підкреслює у своєму привітальному слові, що УЛТТА було і є в системі УККА і, бажано бачити працю УККА якнайуспішніше, хоча причинитися своїми порадами і співпрацею до здійснення намічених цілей.

Після з'ясування речником комісії д-ром Степаном Ворохом причин невдоволення делегатів УЛТТА деякими подіями, що мали місце на XII Конгресі України в Америці, а також висловленні пропозицій комісії щодо методів і планів праці УККА в майбутньому, переведено дискусію, в якій члени Екзекутиви УККА дали вичерпні пояснення і відповіді на порушені речником комісії УЛТТА питання.

У висліді дискусії узгоджено не повертатися до непорозуміння минулого, але спільно працювати для

кращого майбутнього української спільноти і в цьому дусі схвалено таку заяву:

КОМУНІКАТ

Дня 11-го лютого 1977 року відбулись у Чікаго, в приміщенні Кредитової Кооперативи "Самопоміч", наради між членами керівних органів УККА та членами спеціальної комісії Головної Управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки для розгляду проблем, зв'язаних із XII Конгресом України в Америці.

Після вичерпної дискусії над проблемами, що торкались справ XII Конгресу УККА та скріплення організованого життя України в ЗСА в системі УККА, зокрема збереження української національної субстанції, для важливих і відповідальних завдань у допомозі визвольній боротьбі українського народу вирішено передати узгоджені проблеми на остаточне схвалення своїм керівним органам.

Представники УЛТТА заявили, що їхні зобов'язання торкаються формально Конференції Українських Професійних Товариств і Загального Збору УЛТТА.

У висліді позитивних нарад та ствердження членів керівних органів УККА, Головна Управа УЛТТА заявляє дальшу підтримку й активну участь у праці керівних органів УККА...

Учасниками нарад були: від керівних органів УККА: Йосип Лисогір, Володимир Мазур, Ігор Білинський, Іван Базарко, Уляна Дячук, Дмитро Григорчук, Омелян Плещевич, Богдан Казанівський, Михайло Панасюк і Любослава Шандра; від спеціальної комісії Головної Управи УЛТТА: Ахіль Хрептовський, Степан Ворох, Василь Трухлюк, Олег Волянський, Пилип Демус і Мирослав Колесняк; від Кредитової Кооперативи "Самопоміч" — господар зустрічі Роман Мицик.

Наради з представниками Відділів УККА

В суботу, 12-го лютого 1977 року, о годині 11-й, розпочалась конференція Середньо-Західних Відділів УККА. Господарем був місцевий Відділ УККА, від імені якого відкрив конференцію заступник голови адв.Юлія Е. Куляс, який, привітавши привітних, передав ведення нарадами п. Йосипові Лисогірові. Крім численної делегації Управи Відділу УККА в Чікаго на конференції взяли участь: Василь Ліщинський — Клівленд; Нестор Шербія і адв. І.Грунь — Детройт; Богдан Тишинський — Мілвокі; Любомир Кузик — Висконсин Делс; Степан Пилипчук, Микола Возняк і Осип Лячук — Геммонд, Індіяна; Богдан Дайчаківський — Лорейн, (Закінчення на стор. 6-й)

ЛЮДОНЕНАВИСНИЦЬКА ІМПЕРІЯ

(2)

У характеристиці, яку я одержав при звільненні, є такі рядки: "...до 1956 року систематично дозволяв випадки порушення установлених порядків, за що неодноразово підпадав дисциплінарним покаранням."

З 1956 року Грицяк свою поведінку змінив у додатний бік. Працював на різних роботах, до праці ставився добросовісно (сумлінно).

Інший документ — мій атестат про середню освіту, якого я одержав у 1961 році.

Коли зіставити наведені документи із статтею Колоснячного, то виявляється так: в 1961 році я закінчив середню школу, а ще до 1956 року відплачувався за неї систематичним порушенням встановленого режиму та злісними наклепами на радянський лад. Брав, як то кажуть, напері! А до того я ніколи не порушував режиму, тільки повставав проти цього; я ніколи не зводив наклепів, тільки протестував. Для ілюстрації подаю уривок з мого листа-протесту, адресованого Центральному Комітетові КПРС від 1.XI.1961р.

"З огляду на те, що з липня місяця 1953 року на мене заплановано репресії за репресіями із-за моєї участі в страйку ув'язнених міста Норильська і, органи держбезпеки ще до цього зображують полі Норильська в брехливому навігаторі, класифікуючи їх як антисоветський виступ, — я вирішив написати в ЦК КПРС лист протесту проти подібних дій КГБ."

Опишу коротко справжні причини і характер подій, які мали місце в Норильську в 1953 році. Тепер вже нема потреби доводити, що масові арешти, які відбувалися у нашій країні за життя Сталіна, були нічим не оправдані й немотивовані і що методи переведення слідства були незаконні й нелюдські, — все це було відзначено Пленумом 3-ї сесії ЦК КПРС. Про це варт згадати лише тому, що власне злочинні методи арештів і слідств були першими ланками в безкрайому ланцюгові порушень соціалістичної законності й моралі. Наступними ланками в цій ланцюзі були воєнні трибунали і так звані особливі совіща (ОСО — особе совещание) при МДБ СССР, які, судили людей скрито від народу, при закритих дверях і навіть заочно.

Народ нічого не знав про засудження за політичними мотивами; не було нічого відомо про цю категорію людей і органам народної репрезентації — Радам Депутатів Трудящих. Не знали нічого про причини арешту і про долю засудженого навіть його рідні. В них тільки конфіскували майно і казали: ваш представив всім, "одного" — за всіх гостей" лише нашого гумориста, письменника й фельєтоніста, всіма визнаного і любленого Івана Керницького-Ікєра, який з тієї зворушливої нагоди прочитав дотепну свою "історію", що напевно появиться на сторінках "Свободи" для всіх нас великої приємності й повчання.

Але повернімося до "думкарень" і їх шквальної програми, за якою крилася невислущана праця багатьох батьків, десяти членів Головної Управи "М.Д.", голів батьківських комітетів і їх членства, директив кожної філії "М.Д." і головного диригента, людини, що "діє чари", за чимсь влучним висловом, Семена Комірного.

В останньому часі активізувалась (до активних) п'ять філій "М.Д." в додатку філія "М.Д." в Ньюарку, яка налічує біля 60 дітей. Ця Просфора дала нагоду ньюаркським молододумкарням себе виявити в самостійному виступі-дебюті на терені метрополітального Нью Йорку; вони відіспівали дві різдвяні пісні голосно і гарно, — хоч з майже 60-ти хористів могло тут виступити лише 30, — а далі до них приєднались вже "ветерани" співу, всі малі хористи з усіх філій "Молодої Думки", які чарували нас співом ще чотирьох українських рідних пісень.

Тут скажемо, що новостворена в минулому році філія в Ньюарку за старанням п-ї Зірки Воронки і Батьківського комітету, нараховує тепер біля 60 дітей. Керує філією диригентка, абсолютка музичної школи, мгр Марія Фесьо, аккомпаніє — Зірка Боднар.

Ця філія при "М.Д." вже не "наймолодша", бо в далекому Чікаго засновано ще одну філію цього дитячого хору. Ось що читаємо в листі Галини Грушецької з осені 76 р. про це: "Подивляємо вашу виданість шій хоровий праці, що свідчать про вашу велику свідомість важливої мети: затримати і збагатити нашу культуру тепер і на майбутнє. Саме тому, що ми так високо щинимо вашу працю, звертаємо до вас з проханням прийняти й нас, дітей Чікагської округи, у свої ряди, які "Молодої Думки"... Наша майбутня диригентка, пані Христина Рушицька, новоприбулий педагог зі Львова, — вона 15 років диригувала дитячими хорами в Україні".

Лука Луць

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Д-р Данило Богачевський. На возі і під возом. Споми́ни галицького адвоката. Українське Видавництво "Добра Книжка". Торонто, 1976, ст. 141. Обгортка: Таня Кравців. Фотографія автора.

Автор опрацьовується, чому він, "невизначна фігура", вирішив написати спогади. Зробив це тому, бо на ньому і його однокласників кінчається "старий патріархальний період в нашому житті", до проводу прийшли нові люди, а не священики, як це було давніше.

Авторів священниці рід мав за собою чотиристілітню традицію.

У спогадах Д-р Богачевського (нар. десь коло 1890р., сам він цього не подає!) цікаве те, що він собі пригадує про тодішнє життя священничої родини і те, що він робив як адвокат.

Авторів батько був парохом в селах Стрийщині (Любичі і Побук) та Калущині (Красна і Петринка); автор подає цікаві згадки про те, як жили тоді наші селяни в цих гірських околицях.

Довше згадує автор і про Академічну гімназію у Львові, в якій він в 1908 році здав матуру. В 1914 році здав третій правничий екзамен у Львові. Тодішня українська молодь працювала, крім в школі, і на національній ниві, як це видно з книжки "На возі і під возом".

Та найцікавіша та частина спогадів, де автор працював як заступник адвоката, або як самостійний адвокат: в Рогатині, Сокалі і Раві Руській. В цьому місті автор працював від травня 1930-го року до 1944-го року, з перервою під час Першої російсько-комуністичної інвазії.

Автор згадує і про Першу світову війну та про нашу визвольну війну в 1918 до 1920 року.

Д-р Д.Богачевський у своїх "Картинках із життя галицького воєводи і правника", як зазначено на твердій обкладинці, не висуває себе на перше місце в своїй книжці, дуже мало пише про свою родину, про свого брата Кир Константина написав коротенько, а інших членів родини лиш згадав. Його спогади написані об'єктивно, й легко читати, автор має відвагу називати речі по імені, не шукаючи дешевої популярності (згадки про ОУН).

Автор цих рядків кілька разів був свідком подій, про які згадує Д.Богачевський: при самосуді над вбивником отамана УСС Восвідки в 1920р. в Україні, в Тухолі в таборі полонених УГА та в Сокалі тоді, коли туди приїздив з Америки Кир Константин.

Ще про книжку І.Кедрина "Життя — події — люди" У "Свободі" — з 9-го липня 1976 надрукував а рецензію на вищезгадану книжку, а 21 січня 1977 відбулось обговорення цього твору в домі Літ.-Мистецького Клубу в Нью Йорку. Організаторами цього вечора були СУЖА та згаданий клуб.

В програмі мали бути виступи п'ятих осіб. Після виступів трьох промовців, які доповідали про автора і його книжку (головний промовець говорив 75 мінут!), забрав слово автор книжки, який протягом 40 мінут висмавав і викладав мене — рецензента його книжки, забуваючи про те, як він сам висмавав мене у своїй книжці. Він там писав про мене так:

"Людина хрустального характеру, справжній праведник господній, просто лінійний, правдомовний, ворог будь-якої інтриги чи обману!"

Ред І.Кедрин бавив присутніх насміхами наді мною, починаючи від такої "поєзії" в польській мові: "Chdzilem po swiecie i zbieralem smiecie", і повторюючи десяті раз, що мовляв, "не існує ідеального об'єктивізму у навігаторі подій і людей". Він постійно підкреслює, що він суб'єктивно писав свою книжку і так само суб'єктивно оцінює мене рецензію. Та біда в тому, що його "суб'єктивізм" деколи переходить у неправду. І так він з досадою гукає, що я в його книжці не знайшов нічого позитивного. Це чиста неправда, бо я вповні погоджуюся з його оцінкою В. Винниченка, як політика. Я дівчі називаю його твір "цікавою книжкою", що також треба вважати за позитивне становище, яке напевно причинилося до того, що книжка вже розійшлася в 700 примірниках. Автор забув про те, що в його книзі він сам передбачав, помилився фактичного характеру щодо дат, назв і прізвищ, він був "свідомий хиб і недоліків" в його праці, але коли я в своїй рецензії вказав на деякі недоліки, то він висмавав мою заввагу, що має бути "Чап овський", а не, "Чопівський", який нагадує відомого Фещенка-Чопівського.

Кедрин неправдиво твердив, що я закидаю йому таку помилку, яка є в друкарських помилках. Це викликало сміх в деякого з привітних, бо вони не знали, що це Кедринів "суб'єктивізм", цебто неправда.

Та автор не хотів відповісти на мою заввагу в рецензії, що він у вступі виступав проти тих авторів споминок, які розписують про себе і про свою родину, а сам зробив те саме в своїй книзі. Кедрин піднесеним голосом заявив, що він має право на кілька сторінок згадати

Нема що й казати, що цей лист був зустрінутий з ентузіазмом, і Чікагську філію (це переважно діти, згуртовані при православному соборі св. Володимира) — прийнято з розпростертими обіймами, а в серці повно надій, що такі філії, як гробички по карпатському лісі після дощу, заряснюють по всіх місцевостях української діаспори в світі. Наша пісня... Наша дума...

Підготовляється і спільний великий виступ всієї "Молодої Думки" цього літа у Вашингтоні при пам'ятникові Пророка України. А ще перед тим, бо 13-го березня, всі філії "М.Д." — тобто 150 співаків-дітей — запрошені виступити на Шевченківському святі в Нью Йорку. І що ж може бути кращого, як діти в поклони любові Батьківцю Тарасові!

На Просфорі крім гарного співу хору була і гра зі співом на бандурах молоденького квартету учнів о. С.К.—Пастухова з Лонг Айленду.

Це трое дітей з однієї родини — вони і думкарі і бандуристи: Миросла Гарматій (провідник), її брат Борис і сестричка Гіля, та теж думкарочка — Ліда Солтис належить до Квартету бандуристів Думки.

Виступ вокального теж квартету з філії в Йонкерсі прикрашував забаву, яка розпочалась відразу після вечері й концерту. Дівчатка: Христя Іванів, Маріяна Сенко, Дарія Уздєйчук і Ліля Шкафаровська в супроводі оркестри "Червона Калина", що пригравала їм до танців загальних, проспівали "Ми підєм, де трави похили", а вже спів і гра оркестрантів тривала до кінця імпрези, вдалої й корисної.

Слід згадати й добрий початок Просфори — виступ 20-ти дітей, згуртованих при 83-му Відділі СУА в Нью Йорку, з різдвяною сценкою "Добра Ялинка", що її написала письменниця Валентина Юрченко. Постава Марти Данилюк, хореографія Дарі Гензи, декорації Ганнусі Рогожі, музичне оформлення Андрія Закревського і Олександра Маєвського, світляні ефекти Тараса Соробеня, строї виконані матерями юних артистів, що їх тут виведено рядком; отже ролі виконували: Оля Генза, Христя Салка, Андріяна Роговська, Олег Данилюк, Павлуся Червоняк, Маркіян Дума, Андрійко Обершини, Христя Пастернак, Мартуся Бехтольд, Ліза

(Закінчення на стор. 6-й)

Людмила Волянська

НА ПРОСФОРІ У "ДРОБИНЕТ"

Кращої назви для "молододумкарень" за "дубинета", якщо б хто і хотів, то придумати не можна, — тому ще й через це наш Ікер є "неперевіреним", бо якраз йому належить ця влучна назва для малих і трохи більших хористів і хористок українського дитячого хору "Молода Думка", який в неділю 13-го лютого мав свою Просфору в Нью Йорку; як і кожного року в Різдвяному часі з самого початку свого існування, а цьому вже буде "..." років.

Приглядатися до "дубинет" зблизка було особливим досвідом, бо діти не звичайно їх подивлялися і їм прислухалися на сцені, де вони були сповнені "урочистістю хвилини" і поводитися зразково. Але з переконанням треба сказати, що наші маленькі і більшенькі співаки так само гарно й слухняно поводитися й тоді, коли не співають, — виспівували вони й на Просфорі прегарно, — але й частують при повних столах разом з всіма членами своїх родин, враховуючи й майбутніх "думкарень", їх братиків і сестричок, які ще тим часом (принаймні деякі з них) такі "холодять пішки під стіл".

Атмосфера вкрай переповненої залі була справді святковою і в той сам час домашня, бож і не дивно: на залі були разом три покоління, — а то й чотири! — а гордість зі своїх внуків мали "батьки батьків" більшу, ніж тато і мама з кожного малюка.

Ця Просфора була дійсно родинним святом, на якому "не було гостей і господарів", — як влучно висловився невтомний опікун "М.Д." Богдан Біляк, — тому кожна і кожний мав щось доброго додати до цього свята, що й діялось насправді, бо навіть ньюйоркські м'ясарні склали щедрі "приношення" від себе натурою, щоб не лиш

дух, а й тіло мало свято цієї Просфори. Тут слід згадати фірму м'ясних виробів Ю. Бачинського і таку ж фірму Я. Куровицького та "Броди". Добродіями "Молодої Думки" є й інші наші установи чи громадяни, які складають грошові пожертви для хору, і про це завжди з признанням пише "Бюлетень Молодої Думки", що виходить неперіодично (досяг попливло 17 чисел), починаючи з 1970 року, під редакцією того ж всюдисущого й ініціативного Опікуна.

Але на Просфорі такі були гості, хоч Богдан Біляк просив усіх нас, присутніх, чутися як дома, що ми з готовністю й виконували; а гості це були ось які: недавно прибулий з СССР дисидент Андрій Григоренко з дружиною Марією та представники ньюйоркського степ-тового "Консіль он д'Арт" панна Марго Грін. Треба тут згадати, що "Молода Думка", заініційована і звільнена від податку в Федеральному уряді, дістає тепер помітну грошову допомогу від цього "Консіль", і є познати, що той стан продовжуватиметься і в майбутньому і існують теж вигляди діставати "метінг фонд".

Для присутньої і видимо задоволеної Марго Грін було виголошене невеличке привітальне слово англійською мовою з поясненнями про наші Різдвяні традиції, як не забуто привітати й п-ву Григоренку, до яких особливо широк звертався Богдан Біляк, розповідаючи зібраним дещо про діяльність і генерала Петра Григоренка і його сина та підкресливши один особливий аспект з виступу Андрія Григоренка в УНДомі в Нью Йорку попереднього тижня. В. Біляк сказав: "Я був на зборах і мені особливо запам'яталося те, коли Андрія Григоренка запитали про сучасний стан релігійності в Україні. Він ілюстрував відповідь прикладом власної родини: "Мої мати і батько — сказав Андрій — християни, а я, як вся молодша генерація, не мав можливості це практикувати, однак, тепер я маю намір стати християнином, бо в релігійній науці бачу справедливість і людяність, чого я не бачив у комунізмі, в системі якого прожив я своє життя", — ці слова з радістю прийняли присутні кілька сот людей на Просфорі оплесками.

З інших гостей, — багато з них наших члених громадян, — Опікун і Впорядник "М.Думки" згадав і

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня
1976 р. на Союзіні в Кергонксон, Н. Й.

(9)

(Продовження зі „Свободи“ з 4-го січня 1977)

5. ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Д-РА БОГДАНА ФУТЕЙ

На доручення Екзекутиви я заступав УНСОЮЗ на суспільно-громадських імпрезах великого Клівленду і на Конвенції Братських Організацій стейту Огайо. Рівнож я брав участь у зборах поодиноких Відділів Клівлендської Округи та Округного Комітету.

На Річних Нарадах УНСОЮЗу мене обрано на голову головних радних, а також я працював як член стипендіальної, науково-дослідної та Молодечої Комісії.

На жаль, як голова радних, поза обов'язками Річних Нарад, я не мав жадного доручення від керівництва чи Екзекутиви через цілий рік. Виглядає, що УНСОЮЗ не дотримується своїх традицій.

З моєї громадської діяльності хочу відмітити мою участь як член Президії УККА, як рівнож голова Українських Злучених Організацій, Відділ УККА в Клівленді, вже через три каденції.

На відтинку зовнішнього, або загально американського довідки, працюю як член Екзекутиви Республіканської партії у повіті Куягога в Огайо, як муж довір'я Республіканського Клубу на Пармі, як ексекютивний директор Організації Національності стейту Огайо, і як голова Українського Республіканського Клубу в Огайо.

ЗАВВАГ

1. УНСОЮЗ повинен бути тріступнева організація: Відділи, Округи і Головний Уряд.

2. Округи повинні принаймні раз у рік відбувати свої наради. Може бути Союзівка для східних Округів і Клівленд чи Детройт для західних, або всі разом в одному місці.

3. Курси для секретарів є konieczні. Треба провдати їх по Округах, або навіть взятих дві чи три Округи разом. Такі курси для секретарів повинні бути організовані, щоднини або два роки, бо змінюються секретарі, закони чи система праці в УНСОЮЗі.

4. Управа Округу повинна хоча б бодай два рази до року ексикати Округну нараду, в якій представник Екзекутиви УНСОЮЗу, має брати участь, щоб поінформувати про цілість праці УНС.

5. Головний Уряд повинен покласти комісію фахівців, щоб докладно переглянути зміни стейтових законів у відношенні до Братських Союзів і в такий спосіб винести можливі конфлікти зі статуту УНСОЮЗу.

6. В минулорічному звіті я звертав увагу, що в день Української Державності, 22-го січня, український прапор не мав на нашому „власному хмаросяжі“. Цього року це знову повторилося. Чи „УНА Пляза“, так як пан передсідник назвав нашу твердиню, не є гідна українського прапору?

Головний радний д-р Богдан Футей в доповненні до свого друкованого звіту сказав наступне: Я свій звіт виготовив на час і всі Округи отримали та могли прочитати, включно з моїми заввагами. Але я хотів би децю підкреслити та децю додати. Це може виглядати на дискусію над звітами, але, я думаю, що для нас, головних радних, тут є місце на те, щоб зайняти до деяких справ становище. Слухаючи звіт головного передсідника, я чомусь співдівся, і це казали теж інші, що ми почуємо загальний план та певні накреслення, як ми маємо виконувати нашу працю. Очевидно, головний передсідник похвалив деяких референтів, а другі того не заслугоували. І не знати, чому по-стійно існує така сама проблема з організаційним відділом. Вона була в попередніх роках і є в цьому році, але тепер вже таке саме сталося зі „Свободою“.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Я протестую. Я вже маю досить цієї демагогії, тому що Ви повинні здавати свій звіт за 1975-й рік. Це вже найвища пора, щоб звернутися Вам увагу на те, що така інтелігентна особа, як Ви, яка не зробила абсолютно нічого для УНСОЮЗу в Клівленді та на Вашій території, не повинна приходити тут і критикувати когонебудь в нашій установі. Коли я звітую і даю признання одним, а не даю його другим, то це мій звіт. Але Ви не маєте права виступати тут перед нами і витрачати наш час на демагогічні завваги, що я похвалив одних, а не похвалив других. Це ж моя справа і я маю на це право, бо це мій звіт. І я думаю, на милість Бога, коли у Вас залишилось „є трохи розуму, що Ви повинні, і я прошу Вас, приступити до звітування, як належить згідно з парламентарною процедурою“.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Ваш виступ є не на місці, пане головний передсідник.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Очевидно, що мій виступ не є на місці.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Все це було не на місці. По перше, ми тепер маємо на порядку наряд звітування про те, що зроблено в минулому році та що рекомендуємо на черговий рік. В цьому часі немає місця на критику других, бо на це ми маємо окрему точку на порядку наряд, а саме питання та дискусію. Тоді можете всі ставити питання до звітовдівців і з ними дискутувати.

Голова Головної Контрольної Комісії м-р Іван Геврик: Я вважаю, що ми маємо тільки здавати звіти з праці за 1975-й рік, а для рекомендацій ми маємо іншу точку в порядку наряд.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Я маю формальну справу. Я прошу, щоб Ви, як передсідник наряд, уважали та не допускали до того, щоб з такою спосіб ображувало тут головних урядовців. Вони можуть бути правими, чи неправими у своєму поступованні і Ви їм, так як пан доктор Футей, повинні звертати на те увагу. Але я прошу, щоб Ви теж звернули увагу пану головному передсідникові, що він не є правильний.

Головний передсідник Йосип Лисогір: Формальна справа. Я думаю, що пан д-р Скальчук не буде мене вчити, як поступати. Я думаю, що пан д-р Скальчук, як він хоче бути справедливим, як він хоче бути „фейр мен“, яким він, я думаю, не є, повинен був звернути увагу на те, що спонукало цілу ту справу. І Ви, пане докторе, не вчить мене, бо Ви є замолодіше, щоб мене вчити.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Панове. Прошу вас здавати звіти зі своєї праці та діяльності за 1975 рік.

Головний радний д-р Богдан Футей: Але тут був зроблений мій заклад, на який я повинен би відповісти.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Пізніше буде на це місце, а тепер прошу Вас тільки звітувати.

Головний радний д-р Богдан Футей: В моєму звіті, тому що мені передано певні справи з Округу, я думаю, що є тепер на те час, щоб ці завваги тут висловити. Маю рекомендації про секретарів. Ми говоримо тут, що секретарі не мають контактів з членами, то те саме відноситься і до членів Головного Екзекутивного Комітету. Це власне утруднює нашу працю. Є брак контактів Головного Екзекутивного Комітету з Відділами, а зокрема з поодинокими Округами. Ми маємо справу з Округою в Клівленді, який не признає певних дотацій, які їй належать, тільки через брак одного і пів члена. Я маю зі собою листа від Округної Управи, що його передала мені Управа на мої руки, і хочу тут його відчитати. „До Екзекутиви УНСОЮЗу в Джерсі Сіті. День Українського Народного Союзу, який влаштовано в дні 29-го листопада 1975-го року, був морально успішним. Ми здобули за сім місяців найбільше число нових членів. Але матеріально був він дефіцитним. До сьогодні ми винні церкві св. Йосафата за залу, де відбувалася наша імпреза. Загальні Збори, які ми відбули 8-го березня ц.р., доручили Округній Управі звернутися до Головного Уряду УНСОЮЗу із проханням, щоб він допоміг нам покрити ці наші зобов'язання“. Цього листа я передаю на руки головному секретарю. В минулому році в моєму звіті я згадував про факт, що український національний прапор не був вишнєний з нагоди Дня Української Державності 22-го січня на будинку УНСОЮЗу. Чому, не знаю з яких причин і хто якраз був тим інструментом, що цього прапору також цього року не було на Українській Будівлі. Уважваю, що це є першою konieczністю, щоб такий прапор мав на нашому власному хмаросяжі, коли ми заклалимо всіх других до того, щоб український прапор мав не тільки на ратушах міст, але також на наших будинках. Є ще одна заввага до того, що нам утруднює організацію нових членів. Це заввага до головного редактора „Свободи“. Звертають нам увагу, що ми забігаємо себе афішуємо в нашій газеті. Цілий час появляються зникми наших урядовців, включно з головними радними. Думаю, що люди мають того вже забагато. Тому стараймося давати зникми других членів і зникми тих, які можуть допомогти нам навіть і пізніше в організуванні нових членів. Я маю ще рад інших завваг. Але, тому щоб не загострювати ситуації, бо вона чомусь вже є гостра, я відкладаю це на пізніше. Але є ще одна справа, остання, про яку я мушу тут згадати: Я читав список цих всіх головних урядовців які зорганізували нових членів, але, як бачу, наш головний передсідник не зорганізував ані одного члена.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Пані і Панове! Я, як передсідник наряд, перепрошую кожного з вас, що я допустив до останньої гострої виниці слів, бо моїм обов'язком було в першу чергу звернути увагу д-рові Футеєві, щоб він припинив в тому часі свою критику других членів Головного Уряду. Це сталося так нагло, що я не мав часу встати і перервати його слово. Тому прошу прийняти мого вибачення. А тепер звертаюся до вас усіх: Здавайте нам звіти з вашої діяльності за 1975-й рік. Обмежуйте себе до того, що ви самі зробили в 1975-ому році. Як поглянете на порядок наряд, то це є власне те, що ви маєте робити. Не критикуйте других у звітах, не говоріть, що мала зробити невістка, а скажіть нам, що ви самі зробили. Тепер прошу до звіту головного радного професора Тараса Шмагала.

MAY 1976 ANNUAL REPORT TARAS G. SZMAGALA — SUPREME ADVISOR UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

This report covers my 10th year as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association.

My activities, accomplishments, views and opinions, as in my past reports, are presented in three general categories:

- Activity for the Ukrainian National Association
- Activity in the Ukrainian and American Community
- Comments and Suggestions

A. Activity for the Ukrainian National Association

- National Fraternal Congress.
- Ohio Fraternal Congress.
- Annual & Organizational Meetings — Cleveland District, Cleveland, Ohio.
- Annual Meeting of the Supreme Assembly — Soyuzivka.
- Member of the U.N.A. Building Committee and U.N.A. Urban Renewal Corporation.
- Contacts with various fraternalists.

B. Activity in the Ukrainian and American Community:

Because I believe members of the Supreme Assembly should be engaged in civic endeavors in the American as well as the Ukrainian community, I was active in the following:

- National Co-Chairman — Republican Heritage Groups Council.
- National President of the Ukrainian-American Republican Federation.
- Member of Rule 29 Committee, Republican National Committee.
- Vice-Chairman, Cuyahoga County Republican Committee.
- Ohio State Chairman, Ohio Republican Nationalities Council.
- Vice-Chairman, Cleveland Selfreliance Credit Union.
- Executive Committee — United Ukrainian Organization of Greater Cleveland.

C. Comments and Suggestions

As I have stated in the past, I feel that it is important that each Supreme Advisor participate in the policy making and direction of the Association. This I have always done

and, by my remarks in the following section, I will again attempt to do so.

1. Development of New Financial Programs

As in past years, I will again comment on the need for cooperation of all Ukrainian financial institutions and the development of new programs by these institutions.

It is indeed unfortunate that some legal questions prevented the Ukrainian credit unions from giving us a mortgage on our new building. The fact that some individual unions have committed up to \$1,000,000.00 in assets to such an investment, it is indeed encouraging. Perhaps forthcoming changes in the laws, which govern credit unions, will clarify these questions. Hopefully, the spirit of cooperation which existed during negotiations will continue.

It is obvious to me that most of our financial institutions still take a very parochial view of their operation. We certainly are in need of some leadership in this area, leadership that will develop new types of investment programs, both for our citizens and for the institutions themselves.

Now that we have solved our financial problems with renting the building, the U.N.A. may well find itself in the same position as many of these institutions — searching for good investments for their money.

I am gratified by the fact that my original idea of encouraging our members to invest in our building has been so well received. As of this report, \$1,800,000.00 has been received from our members.

2. Organizational Changes for the Future

It should be apparent to every one that while the Ukrainian community has changed and the problems of our organization have changed, the management team and our approach to problems have not always changed with them. Although we have changed some titles and some minor responsibilities, we are still operating with the same organizational structure that we had 50 years ago. We have been fortunate in the past that dedicated people have been willing to serve our community. It is also apparent that we cannot go on forever.

It also makes little sense to me that we spend almost as much for a one week convention as we do on our executives for four years work.

I am suggesting that we take a completely new look at the way our organization is structured, specifically, our management team and how it is chosen and what their responsibilities should be. It may even be advisable to hire a management consulting firm to come in for a study and make recommendations for our future. These suggestions should be passed on to the Executive Committee and the Supreme Assembly so that proper action can be taken prior to our 1978 convention.

There is absolutely no doubt in my mind that we must make some major changes in the Constitution and By-Laws at our 1978 convention.

Головний радний проф. Тарас Шмагала у доповненні до свого друкованого звіту подав наступне: По лінії слова передсідника наряд я повинен би тільки сказати, що ви всі маєте мій друкований звіт і після того сісти. Але я так не зроблю. Я зарисую і буду говорити, хіба що скажете мені сидіти, бо таке Ваше право, пане передсіднику. Але я зарисую. Це вже мій десятий рік в Головному Уряді і я сидіти тут на відкритті нашої сесії і відчував, що є в нас тут напруження. Напруження маємо ми тут кожного року, коли відкриваємо наради. Але цим разом я поспробував проаналізувати, чому в нас таке напруження, чому в нас відбуваються малі „боксерські змагання“ зараз на початку наряд. Починаєте думати та аналізувати, що є причиною цієї розгрі на наших нарадах зараз на їх початку. Проаналізувавши те, я є дуже стурбований тим, що ми сьогодні ранком і навіть тепер більше журимося тим, що буде вибрати наших представників до УККА, хто буде атакувати головного передсідника, тому що він когось атакував, як відплатиться один член другому, з яким він тепер не говорить, коли прибує члена особа на наради, тому що вона загнівана на когось в адміністрації і бойкотує наші наради, і всіма іншими різними справами. Ми більше журимося тими різними справами, як справою нашої організації, яка котиться в долину. Пані і Панове, і то скоро відповім, як це правильно завважує головний радний Андрій Джула. Ми більше журимося тими всіма різними дрібницями, як фактом, що УНСОЮЗ втрачає членство. А коли ви студіюєте рух у братських організаціях, таких як наш УНСОЮЗ, ви можете бачити, що раз така організація почне котитися вниз в числі членів, дуже важко цей рух вниз завернути, щоб знову почати ріст членства. Я можу тут назвати вам тузень таких братських організацій в цій країні, що колись росли у членстві, так як наш УНСОЮЗ, нехай тільки по декілька членів річно. Але тому три роки наш УНСОЮЗ почав втрачати членство. І коли раз почне цей рух вниз, коли лінія графіку стану членства вказує нам на його спадок, є дуже важко повернути цю лінію стану членства вгору. Тепер дозволяйте мені запитати вас, що ми зробили впродовж цих трьох останніх років, та що ми говорили тут сьогодні в тому напрямі, щоб цей графік вниз змінили. Ми говорили тут про різні справи, ми говорили про те, що інші члени Головного Уряду не зробили, ми цитували тут цифри, ми твердили тут, що це вина когось другого, тому що, як ви кажете, він є диктатором, він є авторитаром, і тому що хтось його не любить, або тому, що ми маємо партійні проблеми. Але що ми тут говорили про те, як змінити напрямом лінії стану нашого членства, щось позитивного, як ми можемо допомогти нашій організації? І чому ми про це не говоримо? Проаналізуємо, чому воно так є. Я не хотів би нікого вразити, і я не є певний того, звідкіль все це походить. Подумайте, звідкіль воно до нас прийшло. Ви знаєте, і я знаю, звідкіль я прийшов. Це для мене дуже легке питання, тому, що мій батько виховав мене так, що УНСОЮЗ є першою організацією в українській спільноті. І я був активний в багатьох інших діяннях та установах, але в мене зберігається те почуття гірархії в нашій українській спільноті, що першим і найважливішим для нас є УНСОЮЗ. Він в мене завжди на самому верху. А тепер спитайте самі себе для добра нашої організації та нашої спільноти, звідкіль кожний з вас прийшов? Може не всі ви прийшли з таким переконанням про наш УНСОЮЗ, тому що прийшли ви до УНСОЮЗу з різних кругів. Але, коли ви і не оцінюєте УНСОЮЗ, як першого і найважливішого, чи не могли б ви принаймні в часі цих наряд вважати наш УНСОЮЗ найбільше для нас важкою організацією? Чи є тут щось іншого, як добро нашого УНСОЮЗу, яке привело нас сюди і для чого ми відбуваємо ці наради? Якщо так воно є, якщо є таким щось іншого, а не добро нашого УНСОЮЗу, то це є але, і то дуже зле! І може саме тому наша організація котиться вниз. Якщо так воно є, то всі ви знаєте, що ми маємо проблему, і то велику проблему. В моєму звіті звернув я увагу на одну справу і про це хочу тут вам пригадати. Ми повинні тут впродовж наших наряд поробити певні кроки для переведення змін нашого статуту, які змінили б структуру нашої організації, бо тепер вона не працює як слід. Бо чи можете ви на хвилину подумати, що ми в такий структурі можемо знайти відповідну особу, або і групу справді високопрофесійних людей, які хотіли б прийти до нас працювати на хліб у цій атмосфері в нашій організації, яка тепер в нас панує. Очевидно, наша організація може існувати далі, вона має 40 мільйонів дол. майна, має будинок, який почне вже приносити нам прибутки. Але, так як тепер воно є, яке місце займає наша

організація в нашій українській спільноті? Це можемо спитати кожного з нас. Тому я звертаюся до вас із закликом, чи не могли б ми впродовж цього тяжкого наряд, а потім впродовж двох років попрацювати разом в дусі правдивої співпраці, щоб підготувати такі зміни нашого статуту, які повернули б нашу установу від організаційних втрат до нових здобутків і поступу. Чи можемо ми таке зробити? Чи можемо зробити це, не зважаючи на те, чи будуть за нами голосували на Конвенції, яка партія буде контролювати нас, яку роль кожний з нас особисто відіграватиме у цій змінній структурі, чи будемо ми далі членами Головного Уряду, чи нас вже тоді в раді не буде, чи задержимо наші пости, що їх тепер маємо в УНСОЮЗі, чи ні. Подумайте, чи можемо ми це зробити. Бо я не знаю. Але від того, чи ми здібні таке зробити, чи ні, залежить дальша доля нашого УНСОЮЗу, яким він буде в майбутності.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Пане Тарас. Ваші завваги не були на місці, але ми дозволили Вам висловитися і про все те говорити, тому, що Ви вилили холодну воду на вогонь. Тому що черговий головний радний д-р Мирон Куропас несправний, попросу до наступного звіту головного радну Анну Гарас.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ АННИ ГАРАС

Минув рік праці і ми знову зішлись на нарадах Головного Уряду Українського Народного Союзу, щоб перевірити і оцінити працю УНС та кожного з нас індивідуально та випрацювати плани на будуче. Як попередніми роками, так і цього року, я виконувала свою працю совісно і всеціло для добра і росту УНСОЮЗу.

Рік 1975-й був роком Жінки — і в цьому році я старалася приділяти якнайбільше часу членам, хоча мої ресурси були вже майже вичерпані, тому що попередніми роками, через дев'ять років, я організувала кожного року 36 членів. З уваги на цей рік я заохочувала інших жінок до організування членів, що дало деякий успіх.

Як голова радна, я брала участь в нарадах Головного Уряду в травні минулого року. В березні цього року була я в представництві від Головного Уряду УНС на Загальних Зборах Округного Комітету Округу Вілкс Бері, Па.

Відбула також Загальні Збори нашої Округи — Округу Літвій Веллі, де був також присутній головний передсідник УНСОЮЗу Йосип Лисогір.

Як голова Округу, я приготувала разом з іншими урядовцями Округного Комітету бенкет в честь союзових піонерів, який відбувся 7-го вересня м. р. з доброю програмою, після чого була забава з танцями. Успіх був не тільки матеріальний, але також моральний.

Пізніше в вересні, з рамені Округу організувала поїздку автобусом на Союзівку.

В жовтні відбула організаційні наради, на яких відзначено грамотами всіх відділових урядовців, які працювали для УНСОЮЗу 25 або більше років. Від Екзекутиви УНС був присутній головний організатор Степан Гавриш.

Дня 22-го січня я була в репрезентації при підписанні прокламації, що її підписав посадинок міста Бетлегему та вишнєний на ратуші українського прапору.

В лютому організувала автобус до Шамокіну, Па., де відбувся Фестиваль, влаштований Головним Урядом УНС з нагоди 200-ліття Америки та 100-ліття Українського Поселення в ЗСА.

Крім праці в УНСОЮЗі я беру активну участь і в інших громадських організаціях, як ОЖ ОЧСУ, СУА, УККА та Карпатський Союз.

Маю такі рекомендації, що думаю, повинні б причинитися для добра і росту Українського Народного Союзу:

1. Підвищити дивиденди, які УНСОЮЗ видає щороку своїм членам; підвищити також тим, що мають виплачені грамоти.

2. Пропоную також, щоб УНСОЮЗ призначив з резерву позичковий фонд в сумі одного мільйона доларів для студентів високих шкіл, які є членами УНС принаймні два роки.

Головна радна Анна Гарас у доповненні до свого друкованого звіту подає наступне: Я написала свій звіт на час і він віддрукований. Але деякі члени Головного Уряду привезли свої звіти щойно на наше засідання і тут в поспіху поставили їх на столі. Я думаю, що всі повинні підтримувати постанови і виготовляти звіти наперед, щоб ми могли їх прочитати та приготуватися і прийти готові сюди. Є деякі справи, які я хочу тут порушити, бо я не лише головна радна, але також секретарка Відділу Голова Округу. Чомусь є вічне нарікання на секретарів, що вони не організують членів, що секретарі не мають зв'язків з членами та що вони не є здібні до цієї праці. Я думаю, що наше щорічне засідання, а зокрема наша Організаційна Комісія, мусить застановитися, який ми маємо застосувати підхід, щоб піднести престиж секретарів Відділів та голів Округних Комітетів. Був, наприклад, випадок, що до голови Округу прийшов член-студент і повідомив його, що він дістав стипендію від УНСОЮЗу, а голова Округу про це нічого не знав. А нам треба так поступати, щоб таких випадків не було і щоб престиж голів Округу та секретарів Відділів не підпадав, але піднісся в очах членів. С нарікання, що ці не роблять, чи ці не роблять. А треба нам подивитися теж тут, скільки тут нас є, 26, чи 24, головних урядовців. Чи ми усі даємо приклад другим, зокрема головам Округу і відділовим урядовцям. Починаючи від головного передсідника, а кінчаючи на останньому головному радному, чи навіть на почесних членах, всім нам треба працювати над приднуванням нових членів. Ми не можемо тільки нарікати на організаційний відділ за брак нових членів, а вихвалювати другі відділи, бо це відноситься теж до інших відділів. Все це залежить від нас усіх головних урядовців, а потім від секретарів Відділів. Наші відділові урядовці будуть дивитися на нас усіх і будуть з нас брати собі приклад. Я ще маю багато дечого сказати, але про все це буду говорити, коли будуть запити.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс: Дуже дякую Вам, пані Гарас. Просимо до слова чергового звітовдівця головного радного Василя Дідука.

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ; РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКОВЬОЮ 1654 р.“	\$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТБИ“ — мемуари	3.50
Аврам Шпірлі: „У СОВЕТСЬКИХ КАЛТВИН“ Із свідчень політв'язня	1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилати чек або поштовий переказ:
“SVOBODA” BOOKSTORE
 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
 Мешаючи стейту Нью Джерсі обов'язково 5% стейтського податку.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ВАСИЛЯ ДІДЮКА

Щороку під час річного засідання Головного Уряду УНС, традиційно звітують всі. Звітують ті, що ведуть установу і повинні звітувати за ведену ними працю, тобто члени Головної Екзекутиви, звітує Контрольна Комісія, звітують за „Свободу“, Союзівку, ну і вже десь там прикінці, також і головні радні. Замість того, щоб члени Головної Ради і Контрольної Комісії, вислухали звіти Головної Екзекутиви, як виконавчого органу, їх обговорили і на внесок Контрольної Комісії, їх прийняли, або відкинули, то вони звітують перед виконним органом, а нарадами проводять члени Екзекутиви. Гіч зрозуміла, що цілі таких звітів жадна, бо у теперішніх наших обставинах ніхто їх поважно не трактує. Ба що більше не видно ніяких результатів і з дворазової річної контролю Контрольної Комісії!

Одним із кращих моментів кожного звіту, звичайно поза членами Екзекутиви, є коли хтось з радних чи членів Контрольної Комісії придбає бодай кілька нових членів. Всі інші, часто засадничі справи, це вже „справи“ Екзекутиви, а в дійсності передісника. І аж дивно, що установка такого громадського характеру, як УНС, немає чітко поставлених ексекютивних, дорадчих і контрольних органів? Тому сьогодні маємо такий стан, що Екзекутива, влада якої падає в одні руки, перетворюється в диктатуру. Чи не кожного року звітують, дискутують і на тому кічається! Яка користь з таких звітів, рішень й резолюцій, які подаються до відома на передодні другіх річних засідань? Я певний, що Пани і Панове завадили собі трохи трудно провірити, чи виконано із минулорічних наших ухвал? Чи не варто тоді, затрачуючи через тиждень час на такі „наради“, використати на щось позитивніше, а витрачені гроші передати на дійсно добру ціль?

Зваживши все, немає ніякої охоти братись до якогось звітування, хоча свідомість, а в нас вже традиція, підкажуть, що звітування, його обговорення, відмічення позитивів і негативів, та на базі цього постанови й рішення в громадській установі — konieczні.

Мені, як кожному з нас Конвенцією обраних членів Головного Уряду УНС, конечно у своєму звіті сказати: як ми працювали, як працювала наша Екзекутива, що ми зробили, які наші успіхи й недомогання — словом ми повинні сказати про „все“. На це ж нас обирали і наділили довір'ям делегатів Конвенції. На жаль, часто у нас така ситуація, що громадсько вироблені членові Головного Уряду УНС важко знайти якусь „золоту середину“. Ви напевно зауважили, що в одному з протоколів засідання Головної Екзекутиви УНС з дня 29-го грудня 1975 р. було написано дослівно: „Треба якось зарадити тому, щоб члени Головного Уряду не виступали (!) проти Головного Екзекутивного Комітету на зборах Округу в Канаді...“ Аж напрошується питання: де ми живемо і хто в члех різних „вотергейт“, „державних контролів“, обмежень і президентів, критики і навіть частин обвинувачень, має право сказати у суспільно-громадській установі, що критична заувага, навіть якщо вона відноситься до членів „Головної Екзекутиви“, злом, яке треба припинити? Чи не підходить тут наша стара приказка „Вдар у стіл, ножиці відізвуться“.

Безперечно, що ніхто із нас, який дорожить установою, не хотів би її зла, бо інакше не потребував би говорити. Мені здається, що всі ми чітко розрізняємо установу від людей, які сьогодні є такі, а завтра будуть інші — установка залишається та сама! Нічого злого не сталося з Америкою від уступлення Ніксона. Навпаки, кажуть, що багато чого поправилось і ми переконані, що Форд напевно не повторить помилок Ніксона. Із тих оглядів багато із нас, якось не чується „добре“ говорити про все. Мовляв скажуть, що я проти Союзу! Я, особисто прийшов до переконання, що в ім'я добра установи, такі треба зачинати, якщо не про все, то бодай про дещо говорити. І то не тільки говорити, але й діяти.

Кінець-кінців наша українська спільнота по обох боках ріки св. Лаврентія, мусить знати, що ще залишилося у нас із добрих заповідей нашої братської-запозогової установи? Навіть, як хтось мусить стати жертвою (а було й вже багато, і то із шкодою для Союзу!) добро установи мусить стати понад особисте. Всі ми свідомі, що справи в УНС невеселі, і то під кожним оглядом. Це ми стверджували і минулого року, зрештою це було видно і на нашій минулій Конвенції. Що ми робимо, щоб поправити такий стан. Нарікаємо! Нарікаємо, одні на одних. Наприклад, наш передісник все бачить УНС найкращим, за винятком одного. — Чому, мовляв, до УНС так мало організуємо членів, коли на його думку, повинні й бути дуже багато, повинні бути навіть всі українці. Не зваживши причин він обвинувачує головного організатора (колись був головний секретар) окремих організаторів і секретарів, які по тяжкій своїй щоденній праці, ще так багато часу віддають Союзові. Однак, він ніколи не хоче побачити другої сторони. Тяжко зрозуміти, чому під тим самим керівництвом, того самого передісника, один Відділ діє знаменно, а другий — зле? Коли інші відділи залюбки потрібними людьми, навіть з „овертаймами“, то інші залишаються на ласку „патріотизму“. Мовляв, організування нових членів повинно бути ґрунтовне на патріотизмі. Із розбудованого і підготованого дещо Організаційного Відділу з вишкоченими організаторами, що залишилося? Тому, ніхто інший, тільки така „політика“ доводить до того, що УНС втратив довір'я у нашій спільноті, через різні причини, і тому не тільки нові члени не приходять, але масово відходять давніші члени, хоча навіть із втратою для себе. Правда, що колись були „союзні патріоти“, але були вони на низах і вгорі. Кожний, хто сьогодні вступає в члени, хоче знати про моральну і матеріальну вартість установи. Колись ми послуговувалися ще братською запозоговою ідеєю. Однак на протязі 82 річного існування УНС, ми її цілковито знівечили, втратили. Нічого, а майже нічого, ми не зробили і в ділянці нашої праці, нашого бізнесу. Крім хмародеру, який цілком добре можна назвати „Вавилонською вежею“, яка тільки принесла моральну і матеріальну шкоду УНС і ціль нашій спільноті. Бо чи бояться вивісити національний прапор на нашій Будові, 22-го січня, не є меншвартісним ударом по нас всіх? Національну ідею братсько-запозогової установи створену нашими спільнотами, не можна мірити тільки доларами? Ми перемінилися у дуже малих реалістичніків. Ми даше хочемо продати нашим людям перестарілі поліси, вести наше діловодство на старих і непрактичних формах, де тяжко дописати вже 5,000.00, ми не шукаємо за можливостями належної обслуги, ми держимося якоїсь уявної ідеї. Хто з членів Екзекутиви слухає якісь ідеї, тоді коли втовкмачують її в голви працюючих секретарів? Колишню ідею валопоми ми знівечили. Сьогодні вже кожна мала кредитівка, яка має понад мільйон річного обороту видає із своїх приходів багато разів більше запозогів своїм членам, як і українській спільноті різними видами, а при тім виплачує своїм членам відповідні дивіденди. Наш УНС у мину-

лому році признав 12,000.00 дол. пожертв і 10,000.00 дол. стипендій. Канада із своїми понад 9,000 членів з понад 5,000,000.00 дол. майном одержала 1,200.00 дол. на різні організації, 200.00 дол. стипендій, тоді коли чистий її дохід річно виносив понад чверть мільйона дол. На цей дохід, під теперішню пору, немає ані одного zatrudненого в УНС працівника в Канаді. Вправді, треба признати, що і навіть такі „допомоги“ часто робляться рішенням одної людини, бо наприклад, в Канаді виплачено 150.00 дол. газетці „Студент“, яка ширить лівизну і висміває всіх і вся з „дестабілізації“. Шкода, що пан Лисогір не поцікавився цією газеткою, або когось не запитував. А, може дав пожертву, тому, що там побіч нього і багатьох українських провідників, включачочи і нашого Патріарха, був поміщений „пикчер“ і Брежнєва? Але дорадити нашому передісникові ніхто не може, бо він, як часто залюбки повторяє „відповідає за Союз“. Він зрештою є для великих справ, ізидити по університетах, до президентів, очолювати велику „політику“ і т. п., а поцікавитися Союзними справами не має часу. Зустрітись з секретарями з ними поговорити, порадити, послухати... — це малі справи! Він „великий чоловік“, з малими йому не подорожі, малим буде він тиснути руку під час Конвенції! Свідруючи тільки побіжно про невеселі стан у цілому УНС, мушу сказати, що стан УНС в Канаді катастрофічний.

Призначена вже дещо до порядку Союзова громада і секретарі залишилися на ласку, бо ніхто, ані союзними справами, ані ними не цікавиться. Канадське Представництво, яке очолює сенатор П. Юзик, мало добру волю, і коли не стало обласного організатора, який віз ці справи, відбуло двох засідань, на яких враховуючи обставини, хоч і не ним створені, шукало виходу з положення. З наших рішень не вишло нічого, ми навіть не одержали на них відповіди. Прийшли описі, це інші справи, тому за рішенням сенатора Канадське Представництво стало безприметним і не потрібним. Про це знав передісник, Сенатор вже від якогось часу не брав участі в засіданнях Екзекутиви, домагачисся упорядкування союзних справ в Канаді. Проте, чим цілком не журився пан передісник, хоча писемом збірив Торонтоноський Округ, його запрошувало, щоб він приїхав і вияснив деякі справи. Перебуваючи в Торонті у „великих справах“, він навіть не поцікавився, як йдуть союзні справи, як працюють Відділи, секретарі, хоча на засіданнях Екзекутиви і в інших писемках і його гварерних підтреслювалося, що... Канада не дає членів!... Може таксь не хотів їхати, бо вже у той час не було б на кого кричати!... По „перемозі“ в Америці, описі в Канаді, він знову почав шукати „святих жертв“ і без всякого порозуміння із сенатором, мною як головним радним і головою Торонтоноського Округу, приїхавши до Торонто, почав на власну руку „організувати“ канцелярію, яку тому кілька років сам зликудував, чим знову виїс у союзні ради неспокій і дезорієнтацію. Отак, то виглядає праця „для добра Союзу“, якої ніхто не сміє заціпати, не говорячи вже про її критику! Канада є на те, щоб давати членам і нічим більше не журитися!

На протязі цього року, на доручення Сенатора, я заступав УНС на Епархіяльному З'їзді Українців Католиків, на 26-й Зустріч-Зв'язі Українців Канади і Америки, брав участь у Ювілейних святкуваннях УРСОУ, та у двох засіданнях Канадського Представництва. Перевів організаційні збори Торонтоноського Округу і на прохання Сенатора і головного організатора взяв участь у Організаційних зборах Нілгарського Округу, хоч Організаційний Відділ має туди не признавати. Зв'язаний 10-річною працею із Відділами, я ще і дотепер є з ними в контакт, розсилаю їм членські книжечки і відзнаки, передаю різдвяні поздравлення до преси і радіо, допомагаю у різних справах, з якими до мене звертаються секретарі, ці окремі члени. Роблю це з метою допомогти їм, тим дійсно відданим і ідейним союзним працівникам, доіюючи належно їхню дружину зі мною співпрацю на протязі довгого часу. Хочу ствердити, що це й досі цілий ряд секретарів не знає, що я більше не є обласним організатором, тому запрошують мене на відвідини, збори і т. п. На жаль, досі Екзекутива, чи Організаційний Відділ ім цього не сказали. Словом стан УНС під теперішню пору в Канаді мізерний, а неспокій і невдоволення серед секретарів і членства, не ворожить нічого доброго.

Як знаєте у 1975 році, тільки за пів року, порівнюючи з минулим, нових членів зменшилося на понад 300, не говорячи вже про число тих, що відійшли — давніших. Як-то вони, тих понад 300 членів (нових) платили б пересічно тільки по 50.00 дол. річно, то це дало б в першому році суму понад 15,000.00 дол. Тому смішні повторювання нашими „ошадними“ деякими провідниками УНС, що до Канади ми докладаємо!... Бо навіть така проста калькуляція говорить сама за себе, і за те, що УНС перепис своїх провідників. Не знаю чи і цього року буде окремий фінансовий канадський звіт, якого роками ми домагалися, а в минулому році була винесена про це резолюція. Із звіту було б видно як виглядають фінансові справи УНС в Канаді! Як собі уявляв пан передісник і може ще дехто, вести установу з понад 9,000 членів, з понад 5,000,000 дол. майном у іншій державі, з іншими законами ментальністю, організаційним владаруванням і т. п.?

Видно в Канаді мусить бути члени, а гроші можливо треба „ощаджувати“ на Канаді, щоб скорше сплатити клоптивне становище арбітражного каміня з-під нашої „Вавилонської вежі“! Якось шукається винних, що не приходять нові члени, але не бачиться, хто робив такий контракт і хто повинен, сказавши делікатно, відповідати за таку господарку громадським майном? А може знову тут винні секретарі і організатори? Але, таких „чому“ і „ніхто“ можна б наводили дуже багато. Може ще час бити у дзвін на сполох. Бо коли не зміниться невесела ситуація дійсності, то наш Батько, хоч „дужий та сильний“ може потрапити у ще більшу моральну і матеріальну клоптивну ситуацію.

Вправді, вже вмовляємо у людей, що, мовляв, ми вже на добрій дорозі, хмародер ось-тут-тут принесе нам гроші! Абстрагуючи від неправдивих тверджень, бо ще довго треба чекати заки повернуться наші власні витрачені гроші, і то гроші роками тяжко запрацьовані нашими радними, але відданими й ідейними секретарями. Можливо, що колись і наш „славний“ хмародер буде приносити гроші, хоч і без українського прапору, але я не вірю, що ми будемо вже їх рахувати! Як вже було згадувано, побіч матеріальної сторони, є і морально-національна, якої вартість заведемо можна оцінити доларами. Я переконаний, що прийняти так не думали про УНС наші піонери в Канаді як його творили. Він мав і може мати тут великі можливості росту. На жаль, всі наші старання, а зокрема за час теперішнього передісника, не сприяли цьому. До Канадського Союзу підходиться з позиції нових членів, все інше це справи, які належать іншим! Від перших Відділів, через перших членів Головного Уряду, потім хоч і позірну якусь канцелярію, а тепер т. зв. Канадське Представництво, все базувалося на уподобаннях і як кажуть на „гуморах“. Зликудувано канцелярію, а притім роками не полагоджало цілий ряд справ. Не знати, що сталося з інвентарем, незакінчена справа з Високошкільною Фундацією і багато інших. З доброю волею до УНС прийшов Сенатор, як заступник. Здавалося все буде добре, але як довго то добре тривало? Замінено його директором (мовляв закон!) — хоч Канада має також свої закони — й інші братсько-допомогові установи, точно такі як наша, такі своїх заступників мають. Скориний Сенатор погодився і на директора. І знову чим то закінчилося, чи закінчиться? Видно наш пан

передісник мусить мати когось, щоб держати себе в напрузі? Не стало в Америці, треба шукати в Канаді! Але к-сють — все має свій кінець. Українська спільнота в Канаді, а зокрема членство УНС не буде більше толерувати забавного і вподобань одиниць, у якій ролі вони тепер не були б. Якщо членам Головного Уряду, які творять Канадське Представництво на чолі із сенатором П. Юзиком, не будуть передати до ведення і відповідальності союзні справи в Канаді, то хай тоді за наслідки відповідає сам передісник і члени Головної Екзекутиви, бо вони все ж такі є членами і становлять більшість. А може і ми, цілий Головний Уряд, що даємо необмежені права одній людині і не можемо її контролювати. УНС в Канаді — це твориво канадських українців, це їхня праця. Вони вже настільки зрілі, свідомі і зорганізовані, що не конечно потребують адоження їх за руку по неправильних так з людського, як суспільно-громадського боку — стежках. Окремих людей, можна не любити, можна їх навіть позбавитися — одначе руйнувати установу так не можна! Я сподіваюся, що інші члени Канадського Представництва, як й інші члени Головного Уряду, а зокрема Контрольної Комісії, не побоятися „власть імущих“, та відповідаючи за добро установи перед її членами і українською спільноту в Америці і Канаді скажуть своє слово! Ми ніяк не сміємо допустити до цього, щоб нівечили великі ідеї наших піонерів. Тому УНС мусимо боронити всі — члени, секретарі, організатори, члени Головного Уряду і всі українці. Мушу сказати, що мені дуже-дуже прикро говорити про ці справи, говорю їх з прикритістю, проте говорю з переконанням, що хоча ніяке лікування, чи операція не є присмними, вони часто рятують життя. УНСОУ потребує відновлю, може „операції“, як конечности направити те, що направлено бути мусить і то вже тепер! Є ще деякі справи іншого порядку, а саме основного порядку... „братського“ відношення до людей, а працівників УНСОУ — зокрема. Можливо, що не прийдесть про це згадувати, але якщо треба було б, то я зарезерву собі ще такий „додаток“ до мого звіту.

Головний радний Василь Дідюк у доповненні до свого друкованого звіту подав наступне: Від кількох років ми прийняли рішення, що пишемо звіти і тут до звітів подаємо тільки додатки. Звітнування, на мою думку, полягас не тільки на тому, щоб подати, що ми зробили, що є першим завданням звіту, але також треба звітувати, чому ми не зробили того, що ми мали зробити. Отже є певна рація в тому, коли головний радний, чи контролер, висловлює у своєму звіті, чи доповненні, думку, чого він не зробив і яка в тому причина. Я до свого звіту від того часу, як його написав, на жаль, не маю нічого додати. Я написав у звіті про працю, яку я мав, як головний радний зробити і я певний, що ви його прочитали. Не може цього знову підсумувати, бо було б це задовго, але маю два додатки. Перший, відносно мого звіту, як головного радного УНСОУ, коли я говорив про цілий УНСОУ, бо ми члени Союзом є, а рівночасно говорив про Канаду, бо мене трохи болить ця канадська сорочка. Мені дуже прикро, що в одному місці мого звіту ми збіглися думками з головним передісником, що ми мусимо від слів нарікання перейти до діл і що мусить прийти якась зміна. Бо нам треба обов'язково змін, щоб не витрачати енергії на недоцільні речі. Я підписуюсь ще раз під своїм звітом та згідний з тим, що сказав головний передісник. Це так загально. А тепер дещо про Канаду. Справи УНСОУ стоять в Канаді дуже зле. Найкращий доказ того, що ми не маємо сьогодні головного директора для Канади на засіданні Головного Уряду. Не знаю, чи пан сенатор Юзик свою думку змінив від минулої п'ятниці, чи приїде сюди в середу, або в четвер, але він сам мені казав, що він вже три рази не їздив на засідання Головного Екзекутивного Комітету та що він на наше річне засідання не приїде, доки не будуть поладнані якісь канадські справи. Коли сенатор змінив свою думку, як це виходить із слів головного передісника, що він приїде в середу, або в четвер, то він мені цього не казав. Він мені казав, що він стоїть на становищі, що Канадське Представництво повинно мати якусь владу, бо воно вибране на Конвенції, що воно повинно мати якогось урядовця, який займався б поладнуванням канадських справ, про що він говорив і на нашому засіданні, і що він стоїть на становищі постанов нашого Канадського Представництва, поданого в протокол з нарад, здається, 6-го вересня 1975-го року. Протокол писала пані Мороз і вона може подати це точно. Ми були в Монреалі, коли не стало обласного організатора, і ми рішили, які справи замінити та подали все це Головному Екзекутивному Комітету. На жаль, ми не стримали на це жадної відповіді. Було і друге засідання, яке також не дало жадного висліді. Тому сенатор Юзик описав сказав, що він бачить, що Канадське Представництво не має контакту з Головним Екзекутивним Комітетом, та що воно виглядає непотрібним, тому він члени справами не буде далше заїматися, аж доки ці справи не будуть налагоджені. Справа Канадської Канцелярії, це не справа дому, крила, чи телефону. Це справа союзної праці, якою ця Канцелярія має вести і займатися. Ніхто не може знати краще, якої канцелярії треба нам в Канаді, ніхто не може знати краще Торонто, як ті, які є в Торонті. І тому, коли ці справи пробус поладнувати хтось інший і ті, що таке поладнування підтримують, роблять зле. Прошу нас усіх, пані і панове, які вже просув у минулому році: ми в Канаді є спільнота, ми маємо в Канаді частину нашого членства і ми є одна організація, але було б зле, коли б ми цю організацію в Канаді тиснули в долину. Це був би великий гріх. Я вас дуже прошу і це підкреслюю, бо в Канаді є великі можливості для розвитку Українського Народного Союзу. Прошу подумати над тим, щоб зробити добре, щоб ми не падали, але стояли на твердих ногах. І якщо прошу вас прийняти таку резолюцію, одну одинокую резолюцію, щоб ми взяли на себе зобов'язання виконати всі ті резолюції, що їх ми рішили через десять років.

Заступник головного передісника д-р Іван Фліс: Дякую Вам, пане Дідюк. До чергового звіту попросу головного радного інженера Анатолія Дорошенка.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ІНЖ. АНАТОЛІЯ ДОРОШЕНКА

В 1975 році прислав 10 членів до УНСОУ на пересічну суму забезпечення 2,300 дол.

Допомагав Окружн о м у Комітетові в Чикаго у влаштуванні Союзного Дня-Пікніку в Палатах, Ілл. За казівками Екзекутиви репрезентував УНСОУ на громадських та церковних імпрезах, як також на Братському Конгресі стейту Іллінойс. Брав активну участь у церковному і громадському житті українців в Мільокі, Віскансіні, будучи головою Парафіяльної Управи української православної церкви св. Покрови та будучи головним промовцем на святах 22-го Січня і Тараса Шевченка, влаштуваних місцевим Відділом УНКА.

Допоміг д-рові Миронові Курпасеві зорганізувати обід-зустріч президента Джералда Форда з керівниками

етнічних груп на терені Віскансіні, в Мільокі, маючи велику честь його привітати.

Головний радний інж. Анатолій Дорошенко заявив, що він не має нічого додати до свого друкованого звіту. Заступник головного передісника д-р Іван Фліс: Просимо до слова головного радну д-р Анну Чопик.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ Д-р АННИ ЧОПІК

In this year of the Bicentennial of the founding of our great country, the United States of America, and the 100th anniversary of the establishment of the Ukrainian communities in this country, it is important for the members of the Executive Board of the Ukrainian National Association, at its annual meeting to re-examine the part our organization has played in the growth of Ukrainian communities and their contributions to this great country, as well as to consider what we can do to insure their continued growth in the future.

As Supreme Advisor of the Ukrainian National Association, serving my sixth term of office, I am very proud to have had the opportunity to participate in the great work of our organization throughout the years.

As I have in the past, I attended the annual meeting last May and participated in all the deliberations of the Supreme body, and resolved all matters in the best interests of the Ukrainian National Association.

I have been very active throughout the year in various aspects of Ukrainian community life in Boston.

In January of 1975 I attended the annual meetings of two of the Ukrainian National Association branches in Boston, and held a regional meeting of the Boston and Salem branches at my home.

I attended the annual scholarship dance which is sponsored by Branch 238 in the fall of the year to raise money for scholarships for the college students who are members of their branch. It is very commendable that the members of this branch put forth so much effort for this very praiseworthy endeavor.

I represented the Ukrainian National Association on the occasion of the 25th anniversary of the ordination of the Very Rev. Myron Pacholok to the priesthood of the Ukrainian Orthodox Church. I was very happy to present a gift to him on behalf of the Ukrainian National Association of the Ukrainian Encyclopedia, to commemorate this occasion.

At this time I wish to express my appreciation to the Very Rev. Myron Pacholok, and the officers of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, and the Very Rev. Colonel Skulsky and the Very Rev. Petro Ohirko, pastors of the Ukrainian Catholic Church of Christ the King, and the church committee for allowing the UNA branches in Boston to use their facilities without charge.

I appreciate the invitation extended to me to attend an anniversary celebration of the Branch in Woonsocket, R.I. and was sorry I could not attend because of a previous commitment.

I have been active in the formation of the Ukrainian Fraternal Credit Union of Boston, and have been serving as a Director on its executive board. We expect this organization to be helpful in fostering membership in the fraternal organizations in Boston because one of the requirements of membership in the Credit Union is membership in a Ukrainian fraternal society.

I have devoted a great deal of time to the Massachusetts Ukrainian Committee for the Bicentennial and am serving as chairman of the public relations committee.

The Ukrainian National Association has been a sponsor of the Ukrainian Radio hour in Boston, and in this way have been of great assistance in the signing up of members in our area, as well as helping in the continuation of this worthwhile program. I have during the past year monitored this program, and found that they have carried out their commitment to the Ukrainian National Association.

I have represented the Ukrainian National Association at various functions throughout the year including the raising of the Ukrainian flag at the City Hall in Boston, Massachusetts in Commemoration of Ukrainian Independence day. I have served as chairman of the committee on fraternalism in the New England Fraternal Congress, attended various meetings including the annual meeting of the Congress. I have also served as chairman of the Resolutions Committee. This past year the New England Fraternal Congress was greatly concerned over certain proposed rules by the Department of Insurance of Massachusetts, which would require audits to be made by Massachusetts certified public accountants the cost to be borne by the individual societies.

I attended several meetings of the Congress on this subject, and was selected to represent the Congress before a hearing held by the Insurance Commissioner, in opposition to the proposed rule. I also represented the Ukrainian National Association at this hearing. The efforts of the N.E. Fraternal Congress and the various fraternal societies, and the National Fraternal Congress met with some success in that the proposed regulations were not implemented.

Our continued participation in the various State fraternal societies and congresses is very important because many efforts are being made to consider fraternal societies as business organizations subject to the same treatment given to business corporations. It is therefore essential for our organization to join with other fraternal societies to combat this trend, for fraternalism is very much alive among us.

Головна радна д-р Анна Чопик заявила, що вона не має нічого додати до свого друкованого звіту.

Заступник головного передісника д-р Іван Фліс: Дуже дякую. До слова просимо головного радного інженера Мирослава Кальбу.

(Продовження буде)

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРИ

LIFE — EVENTS — PEOPLE

MEMOIRS AND COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній політовій обгортці, із золотими літерами, роботи мистця

ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.

SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1976

ASSETS

* Bonds	\$ 26,999,705
* Common stocks	139,527
Mortgage loans on real estate	3,476,911
Properties occupied by the society	30,000
Properties acquired in satisfaction of debt	68,047
Certificate loans and liens	542,351
Cash on hand and on deposit	402,567
Other invested assets	8,369,787
Electronic data processing equipment	20,864
Premiums actually collected by subordinate lodges not yet remitted to Home Office	7,924
Life insurance premiums and annuity considerations deferred and uncollected	55,346
Investment income due and accrued	435,345
Net adjustment in assets and liabilities due to foreign exchange rates	(16,345)
Totals	\$ 40,532,073

* Bonds — Amortized or investment value
* Stocks — Market value

Certificate and contract claims:

Life	214,675
Accident and health	7,500
Provision for refunds payable in following calendar year — estimated amount:	
Appropriated for payment to December 31, 1977	497,276
Premiums and annuity considerations received in advance less \$ none discount; including \$ 25,400	690,692
Commissions to fieldworkers due or accrued — life	
and annuity \$ 97,260 accident & health \$ 2,543	99,804
General expenses due or accrued	7,500
Taxes, licenses and fees due or accrued	342
Unearned investment income	197
Amounts withheld or retained by Society as agent or trustee	10,682
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	29,874
Printing plant expenses due and unpaid	12,194
Mandatory securities valuation reserve	364,630
Unexpired subscriptions to Official Publication	24,406
Total liabilities	29,770,997
Unassigned funds & special reserves	10,761,075
Total	\$ 40,532,073

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	\$ 27,672,216
Aggregate reserve for accident and health certificates	15,473
Supplementary contracts without life contingencies	123,533

GENERAL EXPENSES

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Salaries and wages	\$ 203,670	\$ 16,230	76,695	\$ 28,005	\$ 324,600
Insured benefit plans for employees	92,056				92,056
Uninsured benefit plans for employees	5,680				5,680
Legal fees and expenses	114				114
Medical examination fees	6,372				6,372
Traveling expenses	14,640		4,024	13,078	31,742
Advertising	6,480	2,592		3,888	12,961
Postage, express, telegraph and telephone	13,887		5,222	8,450	27,560
Printing and stationery	37,268				37,268
Cost or depreciation of furniture & equipment	3,064				3,064
Rental of equipment	23,742				23,742
Lodge supplies				6,895	6,895
Books and periodicals	1,263				1,263
Insurance, except on real estate	17,479				17,479
Collection and bank service charges	5,628				5,628
Sundry general expenses	13,334		5,323		18,737
Actuarial, auditing & statistical service fees	17,248				17,248
Field conferences other than local meetings				9,079	9,079
Official publication				302,200	302,200
Expense of Supreme Lodge Meetings				19,487	19,487
Youth sport activities				4,919	4,919
Scholarships & donations				74,793	74,793
Real estate expenses			358,686		358,686
Investment expenses not included elsewhere			75		75
General Expenses Incurred	\$ 461,932	\$ 18,822	\$ 468,764	\$ 470,798	\$ 1,420,317
General expenses unpaid December 31, previous year	4,384	65	1,807	297	6,555
General expenses unpaid December 31, current year	4,526	53	1,618	1,302	7,500
General expenses paid during year	\$ 461,790	\$ 18,834	\$ 468,953	\$ 469,793	\$ 1,419,372

* Show the distribution of this amount in the following categories:

(a) Charitable \$2,650; (b) Institutional \$10,600; (c) Recreational and Health \$4,919; (d) Educational \$20,489 (e) Religious \$3,000; (f) Membership \$6,895; (g) Other \$422,243; (h) Total \$470,798.

TAXES, LICENSES AND FEES

	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Real estate taxes			\$ 39,151		\$ 39,151
State insurance department licenses and fees	5,482		718		6,201
Other state taxes, incl. \$ 6,266 Social Security	76,825				76,825
Federal taxes, incl. \$ 41,064 Social Security	36,789	2,299	4,598	2,299	45,986
Taxes, Licenses and Fees Incurred	\$ 119,097	\$ 2,299	\$ 44,469	\$ 2,299	\$ 168,165
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, previous year	2,904				2,904
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, current year	342				342
Taxes, licenses and fees paid during year	\$ 121,659	\$ 2,299	\$ 44,469	\$ 2,299	\$ 170,726

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to pay renewal premiums	\$ 191
Paid in cash	471,350
Total	\$ 471,541
Provision for refunds payable in following calendar year	497,276
Total of previous year	\$ 471,762
Total Refunds to Members	\$ 497,055

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS

Increases in Ledger Assets	
Premiums on life certificates & annuity considerations	\$ 2,938,394
Accident and health cash premiums, including \$ 4,531 certificate, membership and other fees	76,568
Considerations for supplementary contracts without life contingencies	7,916
Gross investment income	2,373,733
Income printing plant	566,512
Sale of Ukrainian Publication	15,745
Donations received	2,967
Total Increases in Ledger Assets	\$ 5,981,838

DECREASES IN LEDGER ASSETS

Certificate and contract claims (Life)	\$ 1,588,482
Accident and health	2,500
Surrender values	250,511
Refunds to members	471,541
Total Paid Members and Beneficiaries	\$ 2,313,035
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	9,650
Commission to Fieldworkers	
Life insurance and annuities	332,850
Accident and health	8,311
General expenses and fraternal payments	\$ 341,162
Taxes, licenses and fees	1,419,372
Printing plant expenses	170,726
From sale or maturity of ledger assets	568,778
	39,718
Total Decreases in Ledger Assets	\$ 4,869,407

RECONCILIATION BETWEEN YEARS

Amount of ledger assets December 31st of previous year	\$ 40,037,970
Increase (+) or decrease (—) in ledger assets during the year	+ 1,112,431
Total = Ledger Assets December 31 of current year	\$ 41,150,402

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as of December 31, 1976

total admitted Assets	\$ 40,532,073
Liabilities & unassigned Funds:	
Reserve for life certificates	\$ 27,672,216
Reserve for ADD certificates	15,473
Claims & accrued liabilities	2,083,308
Total Liabilities	\$ 29,770,997
Margin of safety to certificate holders	10,761,076
Total	\$ 40,532,073
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1976 was	136.15
The ratio of actual deaths to the expected deaths according to the mortality tables for the year 1976 was	50.86%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1976 was	4.18%

(Signed by): Daniel G. Stewart

PEAT, MARWICK, MITCHEL & CO.
(Consulting Actuaries)

JOSEPH LESAWYER,
Supreme President

ULANA M. DIACHUK,
Supreme Treasurer

УКРАЇНЦІ НАШІМ СТРЕМЛЕННЯМ С, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛІЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

Вечір Івана Кедрина в ЛМКлюбі в Нью Йорку

Спілка Українських Журналістів Америки і Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку запросили українське громадянство на вечір з нагоди появи книжки ред. Івана Кедрина-Рудницького: „Життя — Події — Люди“. Вечір відбувся в п'ятницю, 21 січня 1977 р., в домі Клубу, в якому взяли участь: ред. Ольга Кузьмич, ред. Уляна Любомир, проф. Василь Калинович, з кінцевим словом ред. Кедрина.

Вечір відкрив голова Клубу інж. Іван Жуківський, вітаючи авторів вечора і численну зібрану гостей та передаючи далі ведення програми в руки ред. Любомир.

Перша з промови виступила голова СУЖА ред. О. Кузьмич із милом для неї спогадом, коли молода абсолютка, повертаючи в 1939 р. із своїх журналістичних студій у Варшаві, потрапила на практику до знамого щоденника „Діло“ у Львові, зустрінувши в домі редактора ред. Кедрина, д-ра Німчука, д-ра Михайла Рудницького, Михайла Хоміака, Романа Купчинського і других, що тепло її прийняли до свого гурту, хоча всі вони були людьми загальнознаними і фаховими редакторами. Та ця практика скоро покінчилася ворожою окупацією Західної України і міста Львова.

Тепер, після довгих років змінених цілковитого обставинах, сердечно вітає ред. Кедрина з успішною появою його книжки, називаючи її „схрипкою прозірок“ українського зорганізованого життя за останні 60-ліття.

З черги привітала автора книжки ред. Любомир додаючи, що це вартісна книжка хоч і викликала критику, але все залежить від цього, хто і з яким наставленням що книжку читає і як її коментує. Очевидно, серед читачів книжки грають теж різні певні емоції, але автор також писав що книжку, може й свідомо, із сильними емоційними навісненнями.

Проф. Василь Калинович почав свою доповідь ствердженням, що це не перша книжка автора, бо вже давніше вийшла публікація „Берестейський мир“, „Починаючи Польщу“, „Викривлена правда“, а тепер появилася обширна книга 680 ст. тексту „Життя — Події — Люди“, яку слід вважати синтезом і підсумками всіх думок і діяльності автора книги. Сам читав що книжку з великим вдоволенням, хоча є в ній речі досить контрверсійні і два читачі книжки різно будуть сприймати написане і те коментувати. Обговорюючи побут автора книжки в Києві 1919-20 рр., під більшовицькою окупацією, доповідач уважав, що автор книжки за мало і дуже побіжно згадує цей час, а це справа важка представити як населення міста ставилося тоді до більшовиків, як вони задіялися на політичну ситуацію, і що тоді градо ролю, терор, страх, обіцянки чи переконання. Червоною ниткою тягнеться критичне ставлення автора до галицького партикуляризму, подібно як це робив д-р Шлемкевич. Автор книжки критикує діяльність на еміграції д-ра Петрушевича у Відні, д-ра Панейка в Парижі та інших, але на думку доповідача, їхню діяльність треба оцінювати як гостру реакцію проти дій і політики Польщі на західних землях України. Автор книжки не виправдує так зв. „Затківського договору“, за те обороняє „Варшавський договір“, мовляв, коли мається на увазі шість, частина не грає великої ролі, бо рішав силовий фактор, але тоді цього „силового фактора“, як довела історія, зовсім не було. Сьогодні важко акцентувати такі „відступлення“ та їх обороняти.

Згадав автор книжки своїх добрих знайомих і приятелів поіменно, але дуже мало пише про їхню ідеологію, так як згадав про наші центральні установи у Львові, але дуже мало про їхню роботу. З деяких фрагментів спогадів виходить, що політичні лідери обіслю всі центральні установи і всі верхні становища, подібно як тут в Америці. Пише

автор про свій еміграційний побут в Австрії, але, на думку доповідача, його місце було тоді в Мюнхені чи Авсбурзі, бо там були політичні центри і осідок Центрального Представництва Укр. Еміграції. Станувши на американському ґрунті, автор висловлює думку, що за багато масово організації молоді, на його думку повинна бути одна організація, але доповідач із цим твердженням не погодиться, одна було б рішуче замало. Те саме з НТШ і УВАН — автор хотів би лишити однієї наукової централі — на думку доповідача, не в тому справу, що є два центри, а в цьому, щоб науково стояли на висоті.

Щодо УДЦентру і УНРАди то треба їх затримати як символ нашої держави і воно є оправдане, але коли подивитися під іншим аспектом, то такі ексцентричні уряди мають успіх лише короткий час і поступово втрачають на значенні, не виконуючи своїх законних функцій, бо цього не можуть і тому тратьте свою атрактивність.

В книжці знаходимо деякі „роздумки“, які можна сміло похвалити. Є теж певні гумористичні образки, як прим. про шевство чи гінекологію. Вартість книжки, на думку доповідача, є дуже велика, в нас небагато важливої документації, тому добра мемуаристика мусить заступити цю документацію в багатьох місцях.

Автор книжки пише про дуже важливі політичні події, про концепції української незалежності і своєї державності, описав ці події і визначних людей так з Придніп'янини, як також з Галицької землі і в цьому велика його заслуга. Українці мали своїх політиків і мали свою політичну концепцію, прямуючи до своєї державності.

Ред. Кедрина на думку проф. Калиновича є добрим знавцем українсько-польських відносин пишучи про ті справи. Коли хто захоче віддатися студіям цим відносинам і зацікавиться із розвою української політичної думки, мусить сягнути по книжку „Життя — Події — Люди“ і в цьому велика її вартість.

Після короткої перерви промовив автор книжки ред. Кедрина. Закладають йому мовив автор, завелику суб'єктивність в оцінці людей і подій, але де на світі писали люди свої спогади об'єктивно? Коли згадаємо про спогади таких публіцистів як С. Чикаленко чи О. Лотоцького — вони не лише не писали об'єктивно, але ще й кепкували з людей чи інших публіцистів. У своїх спогадах Черчилль висміяв де Голя, мовляв, найважчий для нього в житті був льотаринський хрест. Тільки хроніка мусить бути об'єктивною. Книжка може подобатися або ні, але не можна її до цієї міри обезцінювати, щоб не можна було в ній знайти корисних відомостей чи коментарів. Деякі критики цієї книжки правдиво не були об'єктивні, бо шовж то за закид, що автор забув написати про Т-во св. Андрея? Автор здає собі справу з багатьох помилок, переіначень і прізвиськ тощо. Та лиха доля не дала дожити його приятелям і рідній сестрі, що обіцялися допомогти коректою і справлянням перед друком деяких неточностей. Коли б прийшло до другого видання книжки — всі помилки будуть виправлені.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

Від Управи Клубу дружини ред. Кедрина п. Маруся Рудницького обдаровано китицею живих квітів під гучні оплески присутніх гостей і на цьому закінчено цей успішний вечір.

Свято Державності в Чикаго

Редактор М.Панасюк, голова Відділу УККА в Чикаго передає грамоту „Україна Року“ Владислав Ярославів. Збоку стоїть о. канцлер Василь Білинський, посередній — адвокат Ю.Куляс.

Відзначення вікопомних Січнів у Чикаго відбувається у формі вчорішніх бенкетів. Можна різно дивитися на цю форму святкування, однак, маючи на увазі основну ціль нести нашу правду у світ, нам і далі здається, що це єдина форма репрезентативно й корисно осантувати цю мету при цій особливій нагоді.

Велика участь різних етнічних груп і представників адміністрації і цього року була найкращим того доказом.

Отже канцлер В.Білинський відспівав американський національний гімн. Програму свята відкрив голова Відділу УККА ред. М.Панасюк, промовляючи українською та англійською мовами. Описав він передачу ведення бенкету адвокату Ю.Кулясові.

Молитву провів пастор О.Гарбузюк, а благословення їжі — Владислав УПЦ Константино. Головну промову виступив ексекутивний заступник президента УККА п.Йосиф Лісигір. Кульмінаційною точкою бенкету було вперше від-

значення „Україна Року“ — Владислав Ярославів, чикагського єпископа УПЦ. Слово Владислава з цієї нагоди, так як і звернення англійською мовою до посланника міста, а в далішньому й молитва на закінчення святкування — кожному з нас залишиться в пам'яті на довгі роки.

Нагороду „Людини Року“, призначену св.п. по-свідковим Р.Дж.Дейлі, перебрав теперішній посадовник Чикаго Майкл А.Білан-дич, сказавши, що ще й дотепер володіє в письмі і слові хорватською мовою; він закликав присутніх до плекання спадщини батьків. Крім того окремі нагороди були дані о. протопресвітері Ф.Біельському, Катерині Доманчук-Баран, Д.Ротт і Л.Вайнтробу.

Ансамбль бандуристів і хор ОДУМ-у під керівництвом А.Луппо прикрасив наш бенкет мистецьким виконанням декількох пісень. Під кожним оглядом ці святкування пройшли дуже успішно.

М.П.

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

про свою родину. Та й тут треба сказати правду, і то не „суб'єктивну“, а дійсну: я не проти того, щоб автор згадував своїх рідних, але був проти того, що автор хвалив свою сестру Мілену за книжку про Патріярха Йосифа та хвалив братів Михайла й Антона — всі ці три особи контрверсійні, і чому це так, Кедрина добре знає.

Після короткої перерви промовив автор книжки ред. Кедрина. Закладають йому мовив автор, завелику суб'єктивність в оцінці людей і подій, але де на світі писали люди свої спогади об'єктивно? Коли згадаємо про спогади таких публіцистів як С. Чикаленко чи О. Лотоцького — вони не лише не писали об'єктивно, але ще й кепкували з людей чи інших публіцистів. У своїх спогадах Черчилль висміяв де Голя, мовляв, найважчий для нього в житті був льотаринський хрест. Тільки хроніка мусить бути об'єктивною. Книжка може подобатися або ні, але не можна її до цієї міри обезцінювати, щоб не можна було в ній знайти корисних відомостей чи коментарів. Деякі критики цієї книжки правдиво не були об'єктивні, бо шовж то за закид, що автор забув написати про Т-во св. Андрея? Автор здає собі справу з багатьох помилок, переіначень і прізвиськ тощо. Та лиха доля не дала дожити його приятелям і рідній сестрі, що обіцялися допомогти коректою і справлянням перед друком деяких неточностей. Коли б прийшло до другого видання книжки — всі помилки будуть виправлені.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

Від Управи Клубу дружини ред. Кедрина п. Маруся Рудницького обдаровано китицею живих квітів під гучні оплески присутніх гостей і на цьому закінчено цей успішний вечір.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

Від Управи Клубу дружини ред. Кедрина п. Маруся Рудницького обдаровано китицею живих квітів під гучні оплески присутніх гостей і на цьому закінчено цей успішний вечір.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

Від Управи Клубу дружини ред. Кедрина п. Маруся Рудницького обдаровано китицею живих квітів під гучні оплески присутніх гостей і на цьому закінчено цей успішний вечір.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

Від Управи Клубу дружини ред. Кедрина п. Маруся Рудницького обдаровано китицею живих квітів під гучні оплески присутніх гостей і на цьому закінчено цей успішний вечір.

Закід, що автор надто вихваляв своїх рідних, також не є стійкий, бо як це відомо заголовку українського громадянства, це були люди творчі, що залишили по собі певну культурну спадщину і ніяк не можна було не згадати їх добрим словом. Думаю — додав автор — що правду сказав проф. Калинович, а саме, що дослідники української політичної думки чи українські історики не зможуть ніяк похвалити цю книжку, в якій найдуть те, що їм буде потрібно!

НАРАДИ УККА В ЧІКАГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Під час зустрічі представників УККА з представниками УЛТ ПА.

Учасники конференції в справі створення Української Економічно-Господарської Ради.

Огайо, а з далекого Піттсбургу — голова тамошнього Відділу УККА Ананій Никончук, а теж представники місцевих організацій і установ: СУА, ООЧСУ, СУМА, УВ АБН, Братства І-ої УД УНА, Товариства Українських Підприємців, Кредитової Кооперативи „Самопоміч“, Ради Українського Шкільництва, Української Американської Фундації, Української Баттської Церкви, редакції „Екран“ та Української Радіопрограми. Разом у нарадах взяли участь 42 особи.

В програмі наради проблематику УККА реферували мгр Іван Базарко та мгр Уляна Дячук. Доповнюючі інформації подавали в дискусії ред. Ігнат Білінський та Йосип Лисогір.

У вичерпній доповіді, яка охоплювала пройдені шляхи праці УККА, аналізу XII Конгресу Українців в Америці та перспективи на майбутнє, мгр. Іван Базарко наголосив на безперечних досягненнях УККА в окремих ділянках праці, по черзі допомагаючи в переселенні українських емігрантів до ЗСА, видавання журналу „Український Квартальник“, працю на терені Вашингтону, свідчення в Конгресі ЗСА, переведення схвалення Конгресом ЗСА резолюції Тижня Поневолених Націй, відзначування в Конгресі ЗСА Роківни Української Незалежності, переведення схвалення закону в Конгресі ЗСА та побудови, Пам'ятника Расових Шевченків у Вашингтоні, участь у міжнародних конференціях і виставках, підготовки і переведення Першого Конгресу СКВУ у Нью-Йорку, включення в акцію за Патріархат УКЦеркви, публікацію ряду корисних книжок і брошур, організування допомоги й оборони українських політичних в'язнів у ССРСР, підготовки й переведення відзначення, 200-річчя ЗСА і 100-річчя поселення Українців в Америці, скріплення українського культурного життя обміном українських мистецьких ансамблів з різних країн та організацією виступів прибулих з України мистців, допомогу в розвитку українського шкільництва та студентських і молодечих організацій тощо.

На всі порушені в дискусії питання дали відповіді мгр. І.Базарко, пані У.Дячук, ред. І.Білінський, а в заключному слові п. Йосип Лисогір вказав теж на ведення Централі УККА заходів на форумі Конгресу ЗСА в справі відновлення Українських Церков у ССРСР, в справі зустрічі делегатів УККА з президентом Джиммі Картером, а теж нашої акції під час запланованої на червень цього року Міжнародної Конференції у Београді в справі здійснення Гельсінкських постанов.

По закінченні наради відбулася спільна вечеря, господарем якої був голова Відділу УККА в Чикаго ред. Михайло Панасюк. Під час вечері, в якій взяли участь теж крім учасників наради численні представники місцевих організацій і громадянства, добре опрацьоване слово вивологив п. Володимир Мазур, а інформацію про нараду подав п. Йосип Лисогір.

Привітний член керівних органів УККА та представників Відділу УККА з різних місцевостей і стейтів представив Голова Відділу УККА в Чикаго ред. М. Панасюк. Спільну вечерю почато й закінчено молитвою.

В годині 9-ї вечора члени керівних органів УККА взяли участь у зустрічі градуантів Школи Українознавства в Чикаго. Від УККА вітали градуантів п. Йосип Лисогір і мгр. Іван Базарко.

НАРАДИ В ЕКОНОМІЧНИХ СПРАВАХ.

Триденні конференції завершилися нарадами членів керівних органів УККА з представниками Братських Союзів: УНС, УРС, СУК, „Провидіння“ і УНП; Централі Українських Кооперативів Америки; Ліги Українських Школьників та Об'єднання Українських Купців, Промисловців і Професіоналів в Чикаго.

Наради відбулись у неділю, 13-го лютого, в модерному приміщенні Української Школярської-Позичкової Спільноти „Певність“ і в них взяли участь 38 осіб. На програму наради, що їх відкрив адв. Ю.Куляс, президент Школярської „Певність“, склалися: доповідь дир. Омеляна Плещевича про „Заходи в організуванні українського економічного життя у ЗСА в минулому“; інформація п. Йосипа Лисогіра про діяльність Братських Союзів; доповідь д-ра Володимира Нестерчука на тему „Економі-

ЛЮДОНЕНАВІСНИЦЬКА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

1-му л/о. Цей, що залишався, почав просити оперування старого лейтенанта Ширяєва, щоб і його відіслали до штрафного лагунку, аби лиш не роз'єднували з товаришем. Ст. л-т Ширяєв дозволив цьому останньому вирушити до штрафного лагунку і наказав йому сісти в машину. В'язень зрадів і попрямував до машини, і тут же був убитий ст. л-том Ширяєвом. Його побратим, який сидів уже в машині, зіскочив з неї до убитого приятеля і також був розстріляний тим же ст. л-том Ширяєвом. Наступного дня з 4-го л/о на штрафний лагунку відіслали групу в'язнів, що складалась із 13-ти осіб. Ця група мала йти пішки по тундрі. Тоді вже танув сніг і в тундрі місцями стояла вода. І ось, скрутившись з дороги в тундру, конвой скерував людей просто у воду. Перед волею люди зупинились і почали просити в начальника конвою дозволу перейти по сухому. Конвою, згідно зі своєю традицією, вивірився на в'язнів з базарною лайкою й погрозами, приневолюючи їх іти у воду. В'язні відмовились іти і, щоб не дати конвою приводу вжити (проти них) зброю, сіли на сніг і оголосили, що будуть сидіти до того часу, поки не прибуде офіцер. Офіцер, який прибув сюди, вислухав скаргу в'язнів, взяв у солдата карабін і пострілом у голову убив в'язня Сафронюка, який сидів поперед.

Одноразово розійшлася чутка з 3-го л/о, що там в присутності генерала Семіонова було поранено і убито 6 людей.

Ця саваля викликала замішання серед в'язнів Гриничного табору. Ніхто не знав, де, коли і на кого буде скерований наступний постріл. Але довго чекати не довелося: 25-го травня 1953 року на 5-му л/о був відкритий вогонь із автомату, скерований на групу в'язнів, які стояли при вході до житлового барачу. Из них шість осіб було поранено і один забитий.

Такий то був, з дозволу сказати, режим, проти якого повставали в'язні Норильська. За мою скромну участь у цьому повстанні Колодяжний звинувачував мене в порушенні встановленого режиму.

Так тільки поводиться Колодяжний із зафіксованими в моїй особовій справі фактами. А що робити він там, де фактів нема? Інстинкту!

Його, наприклад, драгує моя дружка з Аврамом Шифріним, яку він зображує так: „Народна мудрість гласить: „Скажи, хто твій друг, і я скажу, хто ти“. Виникає запитання: якщо сіоніст і шпигун Шифрін підтримує зв'язок з Гришяком, то хто ж такий Гришяк?

Гадаємо, що в додаткових поясненнях нема потреби.

Ця видумка така зухва-

ла й безвідповідальна, що я навіть не беруся її спростувати. Мені до подібних звинувачень не привикати. В 1959 році мене тайно й безпідставно звинуватили у створенні ОУН на Вінничині, чим було прокладено дорогу до мого арешту. Тепер уже ясно, але так само безпідставно, звинувачують у шпигунстві... Тактика змінилася, та по черк упізнається той самий. Для чого це робиться, здогадатися не так важко.

Важче здогадатися, чому мої везишники з Шифріним так дратують Колодяжного. Чому йому не подобається, що в'язень приятельний з в'язнем, що українське приятельство з св-рем? Йому більше подобалося б, якби ми гризли між собою, як собаки. Та цього нема й не буде, марні його сподівання!

Коли прочитати статтю Колодяжного від початку до кінця, то може скластися враження, що поштовхом до написання його статті став виклик-дозвіл на в'їзд до Ізраїлю, якого я одержав ще в 1973 році. Чому Колодяжний так доводив мовчав? А чи знає він, проти чого тепер обурюється?

Я подав заяву на в'їзд до Ізраїлю, користуючись із свого громадянського права, зафіксованого в Декларатії Прав Людини, що її проголосила Організація Об'єднаних Націй і підписали уряди всіх демократичних країн світу, в тому числі й уряд Радянського Союзу. Я не порушив державного закону. Якщо тут і було якесь порушення, то тільки з боку тих органів влади, які позбавили мене права на в'їзд.

Я не можу користатися з одного мого права, що зафіксоване в резолюції 15 конференції ЮНЕСКО — права на вільний контакт з Ауровілем (місто в Індії).

Дальше подано повний текст звернення в цій справі до керівників ССРСР та Індії і на закінчення сказав:

Відповіді на це звернення я досі не маю.

А становище моє, як свідчить досвід, таке:

1) Якщо я буду працювати й не буду ні з ким контактувати, як це було в 1958-59 роках, звинуватять, що ніде не працював і створював ОУН — чекати арешту.

2) Якщо буду контактувати з друзями — звинуватять у шпигунстві — чекати арешту.

Який же з цього вихід? Тільки один: вийти із СРСР.

Підписуючи Декларатію Прав Людини, уряд Радянського Союзу уже визнавав за мною право на в'їзд. До Вас звертаюся тільки з одним проханням — забезпечити мені це право і дозволити вийти.

Є.Гришяк

НА ПРОСФОРІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Сонний, Таня Ягобовська, Христя Барна, Ліда Микитин, Юрко Пастернак, Олена Червоная, Гриць Гіна, Галюся Сонний, Андріяна Лучечко, Світлана Войшишка та інші діти в гурті колядників. Закінчено сценку загальним колядуванням залі та словом представниць 83-го Відділу Варки Бачинської, з якого присутні довідалися, що це вже тринадцятий раз Відділ ставить щорічний різдвяний п'єсу і цей раз виключно силами власних дітей, що з них майже всі належать і до хору, — в чому нема й дивниці, враховуючи той факт, що якраз цей Відділ СУА був чи не ініціатором заснування „Молододумки“, тому й співпраця між цими обидвома вартисними колективами надзвичайно гармонійна й постійна.

У підсумку, щоб не забути нікого, що спричинився до успіху Просфори, слід згадати оо. священників, які розпочинали й кінчали трапезу молитвами й будуючими словами заохоти для невтомних трудівників на полі виховання й культури наших наймолодших. Це був священник о. Володимир Базилевський і католицький — о. Себастьян Шевчук. На залі було кілька сестер-монахинь та інші священники. Промовляв до зібраних також голова цілого Т-ва „Думка“ Юрій Штогрин, віршований привіт від „М. Д.“, голосним голосом справді хоч би й на дорослого, віддаєлюмав шестирічний Павлуся Червоная.

Прегарно заспівувала хорові „Молода Думка“ співачка Євгенія Турянська. Декорували залю Богданна Блаженко-Титла і Євген Титла, теж соліст „М. Д.“ Петро Ганкевич подавав про звукоопосередження; фортепіанний супровід був у вправних, хоч і дуже молодих руках Олеси Кузнішова. Кошти декоративні і традиційні колачів покрили Христа Блаженко і л-во Титли.

Слід було б вичислити і всіх любих солістів та співачок „Молододумки“, але їх багато (дає Боже, щоб і побільшало), тож про них прочитаємо в „Бюлетені“ і на новій платівці „Співалимо разом з нами“, що ось з'явиться в другий наклад.

Концерт віоліста Ю. Вожаківського в Нью-Йорку

Віоліст Юрій Вожаківський

Віоліст Юрій Вожаківський виступив в Аліс Талі Голл у Нью-Йоркському Лікольні. Центрі в складі „Де Вос“ кuartет в понеділок, 28-го лютого, о год. 8-й вечора.

Музичну освіту Юрій почав у сл. п. проф. В.Пісика в Українському Музичному Інституті. В роки навчання, у цій же школі Юрій був визначним учнем, солістом у струнному ансамблі, а також часто виступав на українських імпрезах та в радіо. Наші композитори: В.Грудин та сл. п. М.Фоменко завжди підкреслювали його талант та співучість скрипки з-під його пальців. Будучи ще учнем середньої школи, Юрій уже був асистентом концертмайстера, а пізніше і концертмайстером у Студентській Стейтській Симфонічній Оркестрі, отримавши перші нагороди на різних музичних стейтських і міжстейтських змаганнях.

Високу музичну освіту він здобув у музичній школі Джульярда. Його учителями були світові майстри музики: Іван Галам'ян, Оскар Шумський, Волтер Трамплер і Бруно Гіуранна в Сієні, Італія, де Юрій виступав, як соліст з академічного оркестру. У Джульярді Юрій був три роки концертмайстером симфонічної оркестри. Професійну практику кариєрної музики він одержав від членів Джульярда кuartету, перебуваючи чотири роки під їхнім керівництвом. За його успіхи в навчанні одержав високо вартісну віолу, як нагороду.

Зараз же, після закінчення Джульярда, Юрій покликано до армії, і чотири роки він був ведучим віолістом в оркестрі та кuartеті в Білому Домі. Після закінчення військової служби, Юрій запрошено до „Гранд Репіте Симфоні“ Мічиган, на головного віоліста і соліста. В 1974 році при цій оркестрі організовується „Де Вос“ кuartет з ведучих музиків. Назва „Де Вос“ походить від прізвища почесних громадян стейту Мічигану Гелен та Річард Де Вос, які пожертували 40.000 доларів на організування цього

кuartету. Юрій Вожаківський був одним із організаторів і мистецьким керівником цього кuartету, хоча в ньому немає „боса“, бо в його складі є особливі таланти, як підкреслює музичний критик, Геральд А.Елліот. Юрія Вожаківського відзначають, найбільше як практика в камерній музиці.

„Де Вос“ кuartет рахується стейтським. Він виступає з концертами та уже дев'ять разів брав участь в програмі Освітньої телевізійної сітки, а в роках 1975-76 концертував в Еспанії. Крім цього, Ю.Вожаківський працює у Говнколеджі Мічигану, як професор віолі.

Було б бажаним, щоб українці своєю привабливістю на концерті показали, що ми цікавимося і морально підтримуємо українську молодь на дусі, яка прагне до збагачення культури, в тім числі і нашої.

У склад „Де Вос“ кuartету крім віоліста Юрія Вожаківського ще входять: Йозеф Анкелес — 1-ша скрипка, Віллем Патерсон — 2-га скрипка, і Роса Гарбар — чело. В програмі: Гайдн, Суріначі Дворжак. Квитки можна набути при касі Аліс Таллі Голл, Бродвей, при 65-й вул. у Нью-Йорку.

Ю.Вожаківський є членом 25-го Від. УНСоюзу.

Тижень Івана Франка в Торонто

Від 5-го до 12-го грудня у Торонто відбувався Тиждень Івана Франка. Проголосив його Комітет Українців Канади, Відділ Торонто, що відзначає 120 років з дня народження та 60 років з дня смерті Великого Каменяря. До участі були запрошені мистецькі групи та товариства міста Торонто. Торонто-ська громада відгукулася на заклик КУК-у і спільно відзначила цього свята у нашій літературі, доктората Нобелівської Нагороди та невідомого громадського діяча. Українська громада Торонто ще раз доказала, що хоча ворог нашу культуру нищить, історичні факти перекручує, ми старасмо нашу культуру тут платати та з гордістю знайомимо з нею наше довілля.

Програма Тижня Івана Франка була різноманітна і тому успішна. Почалася 5-го грудня, коли голова місцевого Комітету Українців Канади, д-р Сокольський представив численню зібранню гостям дошку поета, Анну Франко-Ключко з родиною, і вони спільно офіційно відкрили Тиждень, перетинаючи блакитно-жовту стрічку в Бібліотеці Українського Національного Об'єднання і цим відкриваючи виставку творів Івана Франка. Після відкриття Анна Франко-Ключко прочитала Пролог до „Мойсея“; О. Сокольський читала уривки споминок про Франка як люблячого батька, п. Сокольський, батько голови КУК-у, розказав споминок про похорон Івана Франка.

В просторій бібліотеці розміщено видання Івана Франка: окремо дитяча література, окремо чужомовні видання тощо. Крім книжок був також портрет дружини поета, портрет поета, ікона, якою благословили до шляху Франка, стара козацька ікона — родина пам'ятка. Виставка була відкрита цілий тиждень і було доволі численних відвідувачів. Виставку приготувала п-і Г. Палієнко.

Із виставки всі пішли разом з родиною Франка до катедрі св. Володимира. Тут, о год. 3-й, заходом Братства св. Володимира та Союзу Українок Канади відбувся вечір творчості Івана Франка з декламаціями, музичною програмою та висвітлюванням прозорок з життя поета. Програмою вечора провадила Наталка Рева.

Увечері театральний ансамбль „Заграва“ поставив драму Франка „Украдене щастя“. Прекрасною грою акторів були всі захоплені, а донька, пані Франко, виказала від себе і родини признание і подяку.

У п'ятницю Українське Об'єднання Письменників „Слово“ влаштувало вечір Франка з 4-ма доповідями на теми: „Іван Франко — поет“, читав поет Володимир Скорупський; „Світлогляд Івана Франка“, читав професор Дмитро Козій; „Франко і музика“, читала Оксана Бризгун-Соколик. Доповіді були доповнені мистецьким читанням творів поета. Програмою цього вечора проводив письменник Улас Самчук.

У суботу, 11-го грудня, о год. 12-й в полудне, зішлись студенти всіх Курсів Українознавства, щоб спільно живим словом вшанувати Івана Франка. Багато молоді, гарні декламації і спів зробили радісне враження на всіх. Увечері Літературно-Мистецький Клуб АДУК мав свій Франківський вечір. Доповідь мгр Аріяди Стебелської на тему „Смерть Каменяря“, ілюстрована читанням поезії Франка, та музичними точками, створила приємну атмосферу.

У цім тижні і всі українські радіопередачі мали свої Франківські програми. На закінчення Тижня Мистецька Рада КУК приготувала Концерт творів Франка, що відбувся в аудиторії Політехнічного Інституту Раєрсон, о год. 3-й пообіді. Ціла програма була зложена з виключно творів Франка. Мішаний хор „Боян“ при філії УНО проспівав „Ковалю“, музика Гайворонського, та „Розвивайся, лозо, борзо“ і „Пісне моя“, обидві композиції Зенона Лавришина, написані спеціально для торонтських святакувань. Хор виглядав гарно в своїх народних строях на тлі темних завіс сцени. Виконав свою програму з чуттям. Диригував Іван Ляхович! Йосип Гошуляк, бас, колишній член Канадської Оперної Компанії, заспівав „Каменяря“, музика Степового та „Монолог Захара з опери „Золотий обруч“. М'який, глибокий голос, відомий в музикальній виконавстві було успіхом Гошуляка: Головною слова Захара Беркута були передані з таким переконанням, що публіка сиділа як заворожена.

Доповідав д-р Леонід Рудницький, професор порівняльної літератури Ля Саль коледжу у Філадельфії. Тема доповіді: В пошуках українського „я“ — актуальність творчості Івана Франка. Доповідав з змістовної доповіді прикладом доказав, що твори Франка були актуальні не тільки за життя Франка, а нале-

жать своєму актуальності до сучасної світової літератури. Цікавим було протиставлення Каменяря, як ідеї Ми, до Мойсея, де Франко вже говорить „Я“.

Йосип Гошуляк, виступивши вдруге, заспівав енергійно — „Безмежне поле“, музика Лісенка, замріяне — „Розвивайся з вітром“, музика Степового та рішуче — „Цехмистер Курперян“, музика Мейтуса. Співак доказав, що вміє передати не тільки монументальні твори, а й мініатюри музикально, настроєво і переконливо.

Євгенія Чайка приготувала монтаж з поезій Франка „Як я люблю тебе, мій рідний краю“. Її мистецьке читання захопило присутніх. Присемний аліт, чудова мова та відчуття нюансів характерувало її виступ.

На закінчення програми новосторінний дивізійний хор „Бурлака“ зробив присутнім приємну несподіванку. „Вічний революціонер“ музика Лісенка, виконано з таким завзяттям, ритмом і енергією, що дебют хору „Бурлаки“ був відразу успішним. Ніжне „Ой, ти дівчино“, перероблене диригентом для хору зі солістом Антоном Дербішем, та „Не поря“ зі солістом Андрієм Сорокою були влучним закінченням святкування „Тижня Івана Франка. Хором „Бурлака“ диригує Степан Гумінілович.

Задню стіну сцени прикрашено постаттю Каменяря, що також оздоблювала естетичну програму концерту. На останній сторінці програми подано всі імпрези тижня Івана Франка. Сцену і програму оформив мистець В.Беднарський.

Дочка поета, пані Анна Франко-Ключко була присутня на всіх імпрезах зі своїми синами Тарасом та Миколою та їхніми друзями.

Тиждень Івана Франка — це культурний успіх громади міста Торонто.

Оксана Бризгун-Соколик

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ...

- ▲ АВТОМ власним або чужим
- ▲ АВТОБУСОМ
- ▲ ПОІЗДОМ
- ▲ ЛІТАКОМ
- ▲ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди користь Вас

анцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

„Запорожець” у Вільс коледжу

Український Оперний Ансамбль з Нью Йорку під керівництвом Лева Рейнарівича виступить у Вільс-Беррі з оперою „Запорожець за Дунаєм”. Опера відбудеться в неділю, 6-го березня 1977 р., о год. 4-й по обіді у модерній концертній залі Вільс коледжу. В опері беруть участь наші відомі співаки: артисти: Лев Рейнарівич, Галина Андреаїс, Тамара Лихолай, Богдан Чаплинський, Володимир Карпович, Михайло Яблонський. Диригент опери — Ярослав Ліщинський. Крім камерної оркестри при фор-

тепіановим супроводі в опері візьмуть участь місцеві сили: хор з Оліфанту під диригентурою Миколи Мартинюка та танцювальний ансамбль під керівництвом о. Богдана Левицького з МекАду. Квитки на оперу можна набути в передпродажу шоденно в театрі від 1-го до 5-го березня між годинами 2-ю і 5-ю. Ціна квитків \$4.00, студенти — \$1.00. Цей виступ Оперного Ансамблю спонсорує Департамент модерних мов Вільс коледжу.

В. К.

ТАНЦОВАЛЬНИЙ ВІСНИК

Літній куре на оселі „ВЕРХОВИНА”

31 липня до 13 серпня

і

14 серпня до 28 серпня

УЧИТЕЛІ:

РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
ПОЛІНА ДРАГІДА-КУЛЬЧИЦЬКА
ВАДИМ СУЛИМА
ПЕТРО МАРУНЧАК

За дальшими інформаціями писати до:

UKRAINIAN DANCE WORKSHOP

P. O. Box 929

Ansonia Station

New York, N. Y. 10023

Tel. (212) 877-5694

Карпатський
Лещетарський
Клуб

повідомляє та запрошує своїх Членів, Громадянство та Молодь зокрема, на

ВЕЧІР-РЕПОРТАЖ

ПРО ПОДОРОЖ-ВИПРАВУ У

„Недосліджені джунглі ріки Амазонки”

Авторка вечора: мандрівка, поетка, антрополог і невідомі мандрівники

п. Ліда Палій

Розповідатиме про: Подорож у Колумбію, Еквадор та Перу —

Мандрівку до Мачу Пікчу, Куебун Кіто, Кокчи і Калі.

• Тасмачі рибні давньої столітньої Інді.

• Недосліджені кам'яні фігури з-перед 2.000 літ.

• Жорстоких ловаць племені Авіка.

• Залишки кам'яної доби та індіан, племені Кічула.

• Пригоди у джунглях, красу квітів, мотилів і птахів.

• Небезпеку в Ірані, алегаторів, мурашок, гадів і хижаків.

Репортаж ілюстрований численними світлинами.

Вечір відбудеться

в суботу, 5 березня 1977 р. о год. 7-й веч.

у приміщенні Українського Інституту Америки

2 Схід 79-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Після розповіді, продовження гутірки з членами експедиції при чайку та буфеті.

УПРАВА КЛК

В. БУКОВСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

с у в'язницях і концтаборах. Серед них є вірменський поет Айруйр Айрекіян, український історик Валентин Мороз філолог Святослав Караваєвський, учитель Данило Шумук, історик Іван Гель, поет Михайло Осадний, публіцист Вячеслав Чорновіл. Юрій Шухевич провів на волі лише чотири роки від свого 15-року життя. Останню його засудили на п'ять років в'язниці, п'ять років концтабору особливого режиму і п'ять років заслання за написання споминок. Український поет Анатолій Лупиніс тепер в Дніпропетровській психіатричній в'язниці під наглядом „лікувальників” на неозначений час. Раніше він відсидів десять років в концтаборі.

Дальше Буковський говорив про депортацію цілих народів — мешків, німців, татарів, про 12 жидів, які пробували схопити софетський літак і втекти на Захід та про обставини його арешту і засуду.

Говорячи про осіб, які були ув'язнені в концтаборах за поширення інформації про порушення людських прав в СРСР, про такі видання як „Хроніка біжучих подій”, „Хроніка литовської Католицької Церкви” і „Український Вісник”, Буковський назвав Ніоле Суданайте, Сергія Ковальова, Вячеслава Чорновола і Габрієля Суперфіна.

„Недавно Советський Союз кинув вам (Заході) прямий виклик, проголосивши, що стеження за здійсненням Гельсінкських угод в СРСР є злочиним. Керівники московської і української груп, Юрій Орлов і Микола Руденко, та інші члени, колишні політв'язні, Александер Гінзбург і Олександр Тихий, заарештовані. Доля цих осіб і самої Гельсінкської угоди залежна від реакції західних країн: чи світ зможе обстоювати своє розуміння свободи, чи прийме „примирення” з соціалістичною „демократією”.

В подальшому Буковський подав декілька пропозицій на захист громадянських, людських, національних і релігійних прав:

1. Прослідити порушення цих прав в Комісії людських прав при Об'єднанні Націй, в ЮНЕСКО і Бєордській конференції;
2. Вимагати допущення спостерігачів до советських в'язниць, концтаборів, психушок і на політичні суди;
3. Домагатись вільних контактів між західними

Гельсінкськими групами і такими ж групами в Москві, в Україні і в Литві, включно із зустрічами з арештованими членами цих груп;

4. Узалежити торговельні і економічні зв'язки від пошанування людських прав згідно з Гельсінкськими угодами. Цілком зрозуміло, що країна, яка не дотримується цих угод, — говорив Буковський, — легко порушуватиме всі інші угоди.

В своїй декларації Буковський сказав: „Я хотів би висловити дуже серйозну пересторогу: західня громадська думка, парламенти, уряди мусять бути витривалими. Захід занадто нетерпеливий. Після кількох безуспішних спроб, ви легко опускаєте руки в розпачі, а Советський Союз, значучи Захід, чекає саме такої реакції і, як видно з останніх арештів, триматиметься твердої лінії. І знову може зродитися такий погляд: чи не краще не дразнити советських керівників — вони цього рівно очікують. Ви мусять зрозуміти, що нова хвиля репресій в СРСР не є ознакою сили, а радше ознакою страху СССР у світі зростаючої опозиції в середині країни і міжнародної солідарності з цією опозицією, зокрема з огляду на одночасне і безпрецедентне повстання опозиції в усіх східноєвропейських країнах”.

В першому дні переслухання виступав рівнож Леонард Гармент, колишній

представник ЗСА в Комісії людських прав при ООН. В другому дні переслухання, тобто в четвер, 24-го лютого, мали свідчити американський журналіст Тад Шульц, литовський поет Томас Венцлова, член литовської групи сприяння Гельсінкських угод, який вихав з Литви минулого місяця, і д-р Андрій Зварун, голова української Вашингтонської групи сприяння Гельсінкським угодам в Україні.

Повідомляємо Друзів, Приятелів, Знайомих та все Українське Громадянство, що у ВОСЬМУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. сот.

МИКОЛИ ФРИЗА-ВЕРНИГОРИ

кол. командира УПА й чільного політично-громадського діяча у Франції, Німеччині й ЗСА, будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві СВ. КИРИЛА І МЕТОДІЯ В БЕРВІКУ, ПА., в СУБОТУ, 26-го ЛЮТОГО 1977 р., о год.

7-й ранку, а також

в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ у ВИПАНИ, Н. Дж., в СУБОТУ, 5-го БЕРЕЗНЯ 1977 р., о год. 8-й ранку.

Просимо ласкаво згадати Покійного у своїх молитвах.

КАТЕРИНА ФРИЗ — дружина
ВОЛОДИМИР, ІГОР, МИХАЙЛО — сини
БОГДАНА І ВОЛОДИМИР МИКУЛИ —
дочка з чоловіком
та вся Родина

В четверту невимовно болочу річницю смерті нашого Найдорожчого і Невіджудяного МУЖА І БАТЬКА

Д-ра ІВАНА РИЖІЯ

були відслужені

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ в дні 16-го лютого 1977 р.

у Церкві СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА у КЛІВЛЕНДІ, Огайо;

у Церкві СВ. ПОКРОВИ у КЛІВЛЕНДІ, Огайо;

у Церкві СВ. АНДРЕЯ І БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Горем прибігти:

дружина — ОСИПА-АННА
син — д-р ОРЕСТ-МИРОН І Рідиню
Родина на Україні і в Польщі

ЗМІНА МІСЦЯ!

ОСНОВУЮЧІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО КОМІТЕТУ для ПОЛІТИЧНОЇ АКЦІЇ в ПОВІТІ КВІНС, НЬО ЙОРК відбудуться

в неділю, 27 лютого 1977 р. в Домі Спільки Української Молоді Америки

при 34-14 31 Авеню в Асторії, Н. Й.

а не в церковній залі, як раніше було повідомлено.

Укр. Кат. Університет у Римі

8-й ВАКАЦІЙНИЙ КУРС 16 червня до 17 липня 1977

Викладають: Я. Гінзловський, В. Лев, Б. Дончина, В. Маркус, о.

І. Музичка, М. Овчаренко, Л. Рудницький, о. І. Тиласький, Ю. Федиский.

Інформації Prof. Wasyl Lew

95-26 92nd St., Ozone Park, N.Y. 11416

Вуносакет і околиця!

В неділю, 6 березня 1977 р., год. 1-ша по пол.

у парафіяльній залі
Української Православної Церкви

св. Михайла

при 74 Гарріс Авеню, Вуносакет, Ровд Айленд

— відбудуться —

РІЧНИ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДЛІВ УНО

у Вуносакет, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядові і конвенційні делегати наступних Відлілів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206, 241 у Вуносакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіт з діяльності Окружної Управи.
2. Вибори Окружної Управи.
3. Доповідь заст. гол. президианта УНС МАРІ ДУШНИК
4. План праці на 1977 рік

У зборах візьме участь —

МАРІА ДУШНИК, заступник гол. президианта УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

З сумом в душі повідомляємо Друзів та Знайомих, що 6-го лютого 1977 р. в Парма, Огайо, на 75-му році життя, відійшла у Вічність, наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАТИ

бл. п.

НАСТЯ АНДРІЙВНА СТОВБА

з роду ВІНОГРАДСЬКИХ

Покинула народилася в с. Веремієвка, Хорольського повіту, на Полтавщині, в маєтку свого матріного діда, Христофора Родзянка, потомка козачої старшини.

Починаючи з 1917 р., в час українзації сім'ї, Покинула брала активну участь в драматичній гуртці, що в цій повіті ставила українські постанови. В час колективізації в 1932 році була засуджена за співпрацю з хлібопостачання для Москви, за що відсиділа півроку у Кременецькій в'язниці, та два з половиною роки в жіночих концтаборах біля Кривого Рогу, в селах Гейківка, Андріївка та Білі Кошари. На еміграції, з самих початків співала в хорі УАПЦ на Дахауштрассе в Мюнхені, а відтак чотири роки в хорі Української Православної Церкви в Мюнхені, на Фраймуні. В Америці працювала, щоб допомогти синові з університетом, та жертвувала на українські цілі, включаючи Гарвард.

ПАРАСТАСІ відбудеться в Пармі, Огайо, а похоронні Служби в церкві св. Володимира (Парма) та св. Андрія, а після поховання в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Друзям та Знайомам тепло дякуємо за відвідини та за шість віників, що укреслили і ріб Покійної, як в похоронному заведенні, так і в Бавнд Бруку. Отрим С. Ганкевичів та Ф. Істочинів широ дякуємо за похоронні Служби.

Горем оповіти:

муж — ФЕДІР
син — ОЛЕКСАНДЕР

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ подас до відомості, що АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ ВУКОВИНСЬКИХ ВЗОРІВ в традиційних кольорах вже вичерпався, отже замовляйте.

Збірка нараховує 1.405 зворів на 74-ох окремих сторінках українського, англійського і французькою мовами, включно з історією, інструкціями і малюнками, як можна пригосувати звори до модерної нощі. Книжка має історичну вартість.

Кожна сторінка, розміром 9 1/2" на 18", є добре розрахована, щоб їх можна було легко відчитати для вишивання.

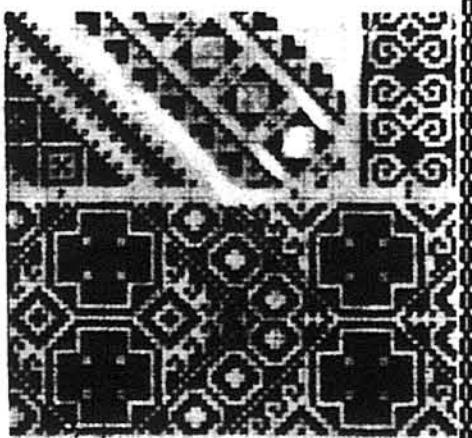
Книжка видана в твердій оправі і може послужити вам як найкращий подарунок на свята, весілля, дні народження, ювілей, і т. д.

Ціна Альбому з оплатою в Канаді — \$82.50; в Америці — \$84.00.

Ціна поза границями Канади і Америки — \$86.00.

Просимо вислати Моней-Ордер на повну суму ціни і оплати — з Вашим замовленням на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N, EASTERN EXECUTIVE
ALBUM COMMITTEE CHAIRPERSON — Mrs. M. TELEGA
1402 HALL AVE., WINDSOR, ONT., CANADA N6X 4R4

ОБ'ЄДНАННЯ МІСЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

Ділимось з Українським Громадянством сумною вісткою, що дня 9-го лютого 1977 року, відійшла у Вічність, Член нашого Об'єднання

сл. п.

ЄВГЕНІЯ ДРЕВНИЦЬКА

акторка Українських Театрів
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Родні Покійної висловлюють найглибше співчуття.
УПРАВА та ЧЛЕНСТВО ОМУС-у

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в середу, 23 лютого 1977 р. упокоїлась в Бозі на 79-му році життя, мій Найдорожчий ЧОЛОВІК,

бл. п.

ІВАН ЗАНЕВИЧ

ПАНАХИДА — в четвер, 24-го лютого 1977 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвині і Литвині, 801 Springfield Avenue в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 25-го лютого 1977 р. о год. 8-й ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Вознесіння при Ірвінгтон Авеню в Мейнелуд, Н. Дж., а після на Українській Православній Церкві в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку —

дружина УСТИНІЯ

З волі Всевисшнього відійшла від нас у Вічність дня 21-го лютого 1977 р. в селі Держів, Україна, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

ОЛЬГА з ЛЕВИЦЬКИХ
ЩЕРБАНЮК

вдова по бл. п. о. ІВАНОВІ

ПОХОРОНИ відбудуться в селі Іванівці, Україна.

Діти: ЯРОСЛАВ з дружиною ІРИНОЮ
в Україні: МАРІЯ з чоловіком о. БОГДАНОМ
ОМЕЛЯН з дружиною ОЛЕНЮЮ
Внуки і Правнуки
Ближча і дальша Родина в Україні і на поселенні

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 9-го лютого 1977 р., упокоїлась в Бозі, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Найдорожча і Незабутна МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

бл. п.

СОФІЯ ФИЛИМА БАСАРАБ

народжена в с. Купчинці, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбудеться 14-го лютого 1977 р. на цвинтарі Кальварія в Нью Йорку, Н. Й.

Горем прибігти:

доньки:

МАРІЯ ГОРОХОВСЬКА з чоловіком ОЛЕКСОЮ

КАТЕРИНА ФІЛИША з чоловіком ІВАНОМ

АННА

син — МИКОЛА з дружиною СОФІСЮ

внуки:

КАРОЛЬКА з мужем ЕРНЕСТОМ

АНДРІЯ з чоловіком ДАНИЛОМ

ПАТРИЦІЯ з чоловіком ВАСИЛЕМ

ВАРВАРА

ДАНИЛКО, ЕЛІЗАБЕТ І ТОМАС

правнуки: КОЛІ, ДОННА МАРІЯ, ВІЛЬЯМ мол.,

АНДРІЙ, ЛОРІ ЕН

Цією дорогою складасмо нашу ширшу подяку Всеч. о. протоігуменові Патріксію Пашакові ЧСВВ, о. В. Андрійчкови і монс. о. Скріпковському зі Стемфорду за відправлення похоронних обрядів. Родні і Приятелі за численну участь у Панахиді, похороні та відправленні Покійної на Вічний Спочинок.

Дякуємо ширше всім, які в пам'ять Покійної зложили на Служби Божі, за квіти і за висловні співчуття.

Всім ширша подяка.

У Нью-Гейвені відзначено Січневі Роковини

Банкет для відзначення Січневих Роковин в Нью-Гейвені. [Частина гостей президіяльного столу]. На фото [зліва]: проф. Іван Трофим, заступник голови УККА, Відділ Нью-Гейвен, проф. Лоренс ДеНардіс, стейтвий сенатор — головний промовець, конгресмен Роберт Джаймо, губернатор стейту Коннектикут Елла Грассо, посадики Нью-Гейвену Франк Лог, інж. Орест Дубно, заступник стейтвого комішнера податків, д-р Михайло Снігурович, голова УККА, Відділ Нью-Гейвен.

Нью-Гейвен (М.Я.) — Українська Громада Великого Нью-Гейвену величю відзначувала 59-ту річницю проголошення Незалежності України і 58 річницю Акту Соборності. 11-го січня посадики Нью-Гейвену Франк Лог підписав прокламацію в пошану цих Роковин та визначив день 22-го січня 1977 р. Днем Незалежності України. Подібну прокламацію підписав теж губернатор стейту Коннектикут 13-го січня. У суботу 22-го січня ц.р. відбувся банкет у великій залі Шератон-Парк Плаза Готелю в Нью-Гейвені, в якому взяли участь теж визначні діячі американського політичного світу. Банкет відкрив і святкову промову вголосив голова місцевого Відділу УККА д-р Михайло Снігурович. Тостмайстром був інж. Ігор Валентинович. Промови привітали вголосили губернатор стейту Конн. Елла Грассо, яка прибула на врочистості із своїм мужем д-ром Грассо, конгресмен Роберт Джаймо, посадики Нью-Гейвену Франк Лог, постмайстер Доналд Малоні та представник литовської групи Юозас Казляс і Ліда Фішалович, голова СВА на Округу Нової Англії. Головну промову по-англійськи вголосив проф. Лоренс ДеНардіс, голова департаменту політичних наук в Альбертус Магнус коледжі та стейтвий сенатор. Після

Свято Української Державності в Елмайрі і в Елмайрі Гайтс, Н. Й.

Заходом Відділу УККА усі українські організації 17 січня 1977 р. о год. 7-й вечора прийняли посадики міста Дж. Кеннеді в приватності міської управи, яка саме мала своє перше засідання в цьому році. Репрезентацію очолював І. Довжицький, студент Елмайра коледжу. Посадики Дж. Кеннеді підписав Прокламацію Дня Української Незалежності, а також дозволив, щоб вивісити український прапор на фєдєральному будинку на протязі двох днів. Як також посадики Елмайра Гайтс Р. Олдройд підписав Прокламацію Дня.

У неділю, 23-го січня ц.р., о год. 10-й ранку відслужено Службу Божу в українській католицькій церкві св. Миколая в Елмайрі Гайтс в наміренні українського народу. Описав знаменити проповідь вголосив о. Парох С. Чомко. Цього ж дня о год. 3-й по пол. у церковній залі відбувся концерт. Голова Відділу УККА В. Довжицький відкрив програму свята, а І. Довжицький відчитав Прокламації, що їх підписали посадики Елмайра і Гайтс.

Святкову промову двома мовами, українською і англійською, вголосив о. парох С. Чомко. Хор під диригентурою дер. І. Вашишина відспівав кілька пісень, а танцювальний гурток під проводом І. Довжицького, С. Довжицького і Б. Більського виконали кільканадцять танців. Свято закінчено відспіванням українського гімну.

І. Ч.

Повідомлення Екзекутиви УККА в Боффало

В середу, дня 16-го лютого 1977 р., відбулося засідання Керівних Органів УККА — останнє перед Загальними Зборами. На порядку дня були такі основні точки: 1. Звіт з відбуття Свята Державності. 2. Справа Національного Датку. 3. Обговорення справ, зв'язаних із Загальними Зборами. 4. Заплановані імпрези на наступний діловий рік.

Свято Державності — згідно із звітом голови Відділу УККА п. Василя Шарвана — було наскрізь вдалою імпрезою. Основна шіль: сполуризувати українську вивольну ідею між американцями — була досягнута. Дуже відрадним явищем була масова участь у імпрезі молоді й молодих подружж.

Відносно Національного Датку: Боффальська українська громада виявила неабияке розуміння справи. Національний даток далеко перевищує суму 4,000 доларів. Коли взяти до уваги відношення зібраної суми до величини української громади в Боффало, тоді ця громада належить одне з перших місць.

Загальні Збори Відділу

Мих. Лоза

МИКОЛА РУДЕНКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

походу" вийшла в 1947 р. В наступні роки були видані збірки поезій "Незбориме плем'я" (1948), "Поезії" (1949), "Мужність", "Світла глибини" (1952), "Переклик друзів" (1954), "Поезії" (1956). В останнє десятиріччя М. Руденко виступав переважно в галузі прози. Видав роман "Вітер в обличчя" (1955) і "Остання шабля" (1959), а також збірку оповідань і нарисів "Біла акація" (1962).

В 1960-их роках помітний перелом у поглядах М. Руденка, зокрема у його статті "Поезія і політичність", яка була надрукована в київській "Літературній Україні" (30 січня 1962 р.). Згодом М. Руденко включився в рух оборони громадянських прав в Україні, став членом групи Міжнародної Амністії в Москві, а 3-го липня 1975 р. написав обширний лист до Л. Брежнєва.

Опинившись поза партією і поза СПУ, М. Руденко був затриманий і на початку лютого 1976 р. посаджений на примусову психіатричну експертизу в Київський психоневрологічний шпиталь, де перебував два місяці. КГБ викликало багато разів його дружину та інших осіб, знайомих і сусідів письменника, вима-

гаючи у них підписання заяви, що М. Руденко ментально хворий. Згідно з одержаною вісткою, ні одна особа не підписала такої заяви, і експертиза мусіла завершити, що письменник ментально здоровий.

Перебуваючи на психіатричній "експертизі", М. Руденко написав поему "Історія хвороби" (що є денник кандидата в шизофреніки). Поема ця набула поширення в українському самвидаві. Вона є сповіддю людини, приреченої на найгірше і найбільш небезпечне покарання — ув'язнення і насильне "лікування" у психіатричній тюрмі. В поемі є такі рядки, адресовані тим, хто намагався зробити його божевільним:

І холодно в душі,
І марми відчаю
Заволодо мої старечі
Очі,
Та гляню я на вас —
І раптом помічаю,
Доброді, ви ж
Задриште мені!

Нехай, по-вашому я
Тільки божевільний
(Не володію відчуттям
добу!) —
Я вільний — чисте?
Я ніні справді вільний,
А ви — раби.

ПАЧКИ в УКРАЇНУ і СССР

через "MIRA" OVERSEAS EXPRESS SERVICE

53 HOPPERS ROAD, LONDON N21 3LN ENGLAND

Англієць і Європейський Експортні Товари.

1/К 3 шт. Вовняних Хусток, Хусток-Шалів з тороками 150 X 150 см. Легуноською Поштою \$ 83.75
2/К 3 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. 2 шт. Могерових Шалів, тороки, 43 X 177 см. \$102.20
3/К 3 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. 1 шт. Могеровий Шаль, тороки, 43 X 177 см.
3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суконки, усі кольори.

3 м. Вовни на жін. костюми, усі гладкі кольори, 3 м. Експорт. Вовняної матерії на чол. убрання, 1 шт. Вов. Свєтер, чол. або жін. зап. на гузики, \$230.00

4/К 6 туз. ниток д-тишивання, ДМЦ, різні кольори, 2 шт. Вовняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. 1 шт. Вовняна Вел. Хустка-Шаль, тороки, 150 см. 3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суконки, усі кольори.

3 м. Експорт-Вовняної матерії на чоловічі убрання, \$164.90

СКОРЕ ДОРУЧЕННЯ З АНГЛІЙ, ВІДВЕРЕЦЬ НІЧОГО НЕ ДОПЛАЧУЄ!

СОЛІДНА ОБСЛУГА!

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ

Студія (Колежкова) Грамота УНСоюзу

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ І ВУКАМ ВИСОКІ СТУДІ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Концерт Плішки — величезний успіх

(З нагоди його першого виступу 6-го лютого ц.р. в Таун Гола)

Коли концерт, а ще до цього перший, випроданий до останнього місця, то це для бубальних концертів за поруча, що імпреза не буде буденна. (Проте дехто купивши білет, не міг прийти на самий концерт з причини великого морозу). Нашвидкоруч ще переглядаємо програму виступу, що уложена дуже грамотою, навіть який хтось закинув, що, мовляв, забагато оперових арій. Але ж Плішка покищо — тільки оперовий співак, бо ж концертну кар'єру він щойно починає. А що зробить він і, про це немає найменшого сумніву. Програма зложена з відомих речей, крім циклу американського композитора Найлса: „Чотири пісні гравця”.

Ще раз пригадаймо, що бас Павло Плішка, з третього покоління українського роду, є одним із найперших ая заявивши першим басом Метрополітан опери в Нью-Йорку і саме тепер він доходить до вершин співацької кар'єри. Українське громадянство зацікавилось ним дещо запізно, тому він ще не зовсім зукраїнізований, тобто не має ще в своїм репертуарі українських пісень. Проте, є повна надія, що вони пізніше знайдуться у його репертуарі. На запити про своє походження, Плішка всюди недовозначно і рішуче заявляв, що він жадного іншого, а тільки українського роду (дивні: „Опера Ньюз” за січень 1977).

Плішка — це тридцятилітній високий, потужний красивий чоловік із синіми очима, з ясною, тепер модною бородою і вусами. Виходить він на сцену спокійно, самовпевнено починає концерт стародівинною італійською арією Д.Скарлатті: „Вже сонце дуже переконаливо. А вже друга пісня Монтеверді „Дайте мені померти” з пінісими і жалібним настроєм — це одна з найкраще відданих пісень імпрези. Перша група пісень закінчується славетною арією Моцарта „Святеби Фігара”, яку Плішка виконує — самозрозуміло — незрівняно.

У німецькій групі прекрасна пісня Шуберта „Прошання”, що в ній особливо важливий аккомпаньямент, не вийшла так, як могла б була вийти, через недолугий фортепіановий супровід Армена Баджана. І це власне від першої до останньої точки концерту було деяким недомаганням не так співу, як виступу.

Голос Плішки — це справжня нестрічна нині краса людського інструменту. Голос цей з природи подивудно поставлений, проте великий талант співака й інтелігенцію Плішки мож-

на було ствердити щойно в одноразовій геніальній пісні Шуберта: „Король вілх”. Цю пісню дуже важко виконати бездоганно. Проте тут, навіть у супроводові інструменту, де мінялись безпробібно темпи, Плішка вишшов блискучим виконавцем і інтерпретатором. А вже в Шумановій „Першій зелені”, проспіваний всім у вимірному пінісимо, наш співак виявився, світової найпершої класи мистцем.

В італійській оперовій літературі існує дві найкращі басові арії, обидві належать геніальному Верді. Арії ці — з опери „Сіцилійські вечірні”, „О, ти Палермо” із „Дон Карлоса”, „Вона не кохала мене”. І обидві ці арії почули слухачі. В першій опері Плішка виступав торік із великим успіхом. Тож ясно, що арія з цієї опери мусіла вийти в нього гіпнотично-чарівною. Тут ще раз варто повторити, що голос Плішки так чудово поставлений із природи, що „сякі технічні голосові заковики як наприклад, високий чи низький тон, скорогівка, фортісимо, піано, пінісимо тощо, йому просто ігравка.

По перерві було саме оте темне місце для українських учасників концерту, а саме дещо з пісень Чайковського і Рахманінова. Однак для уродження Америки вибір цих композиторів був все таки певне своєрідне значення. Чайковський був українського походження, а Рахманінов ніколи не повернувся як ініші до Советського Союзу і помер у ЗСА. Він навіть komponував дещо до Шевченка. Плішка вже в американським інтерв'ю заявляв, що він по-московськи не знає, бо вдома говорив по-українськи. І це видно було пророчество по його вимові. Однак за це ніхто з наших не гнівався на нього і серце в нікого ніраз не боліло. Та поминаючи дисцію, інтерпретація пісень була знаменита: значить він дуже добре знав, про що він співав.

Цикл Найлса це пісні побудовані на фольклорному шюми: легкі, вдячні. Власне в цих піснях самопевність та інтерпретація Плішки була на більш зріничкована і суперлятивна. Мешчо-воче в „Гравця наріканнях”, була побіч Шуманової „Першої зелені” зенітом мистецтва співу цілого концерту. Згаданою вже геніальною арією із „Дон Карлоса” (опера, що в ній Плішка виступатиме в наступному сезоні і в Мет і в Монтеалі, співаючи раз по-італійськи, раз по-французьки) був закін-

чений цей прекрасний концерт.

Були, само собою, і два чудові наддатки арія Лорелло з „Дон Хуана” і Бродвейне „Цей чарівний вечір”, бо публіка не шадилла ні долонь, ні голосів, щоб виявити своє дійсне одушевлення, цьому — дуже правдоподібно — вже нині найбільшому басові світу.

Теодор Терен-Юсків.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
26-го ЛЮТОГО 1977 р.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. Місячні збори 397 Відд. о год. 3:30 по пол. в домі Т-ва Укр. Америк. Гор. при 847 Н. Френклін вул. Після Місячних зборів відбується Річні заг. збори з прийняттям статуту порядку на рад. Простякся чл. прийти та вирішити чл. вкладки. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ,
25-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.
МАЯМІ, Фл. Річні збори Т-ва ім. М. Лисенка 368 Відд. о год. 6:30 веч. в Укр. Гор. Клубі при 3595 Норд Вест 35 вул. В програмі нарад: звіти за минулий рік, вибір нової Управи на 1977 р. обговорення програми діяльності та фінансових справ на будуче. — Управа.

Найкраще місце на прийняття банкетів, ім'янина, хрестини, товариські зустрічі, поїмки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
Різноманітна кухня та українські традиційні страви.
Тел. (201) 528-9500, в українській мові 201-626-1886
Власник українськ-та під українським зарядом.

REAL ESTATE

Кергонсон, Г. Я.
5-КІМН. ДІМ, на ший рік, гараж на 2 авта. Гостиниця, 1/2 акра землі, вид на гори. \$22,000.

СТАРІЙ ДІМ, нова огрівальна система, 1-акр землі над добрим потоком. \$11,000.
KATES REALTY
Kerhonkson, N.Y. (914) 626-4141

Жіночі свєтери — паперові серветки, підставки під тарелі (place-mats), підставки під склянки з українськими візорами. Подарки на дівч-вечір (шавер) і весілля. Для крамнич гуртові ціни.

Український Літературний Мистецький Клуб

136 2nd Avenue

Нью-Йорк. — 3 Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що цей же Клуб і 82-ий Від. Союзу Українок Америки тут, у п'ятницю, 25-го лютого ц.р., о год. 6:30 вечора у приміщенні Клубу влаштувають вечір п. н. „Всього потрошку” — жива газетка Молодої Музи. Виконавцями редакційної колегії будуть: Марта Зелник, Людмила Канюга, Оля Шевчук, Ірина Яремівич та Роман Юзєнів. У реклямі виступить Гануся Рогожа. Відтак відбудеться інтерв'ю з Христинною Падок. Дорядником буде редактор „Нашого Життя” — Уляна Любівич.

ВЧИТЕЛЬ на БАЯНІ
10 років стажу, шукає роботи. Буде давати приватні лекції. Дзвонити після 7 год. вечора.
Тел. (212) 648-4654

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШЦІПА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємось похоронами на цвинтарі в Вавид Вруку і перенесенням Тілівних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

DELTO EUROPA CORP.
Roman Iwanucki
136 First Avenue
(Bet. 8th and 9th Streets)
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 228-2268

„Союзівка на вакаціях”!

3 ОГЛЯДУ

НА ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ”

СОЮЗІВКА буде ЗАКРИТА

від 1-го березня до 1-го квітня 1977 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи”

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІ
І ПООДИ-ОКІ ОСОВИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ
ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не буде відписувати
ОКРЕМИХ ЛИСТІВ В ТІЙ СПРАВІ
НЕ БУДЕТЬСЯ ВІДПИСУВАТИ.

DO IT WITH

KOBASNIUK!

„СТАРИМИ СТЕЖКАМИ”

МЮНХЕН — 6 днів
і до ВИБОРУ 2 дні

— МІТЕНВАЛЬД,
— РЕГЕНСБУРГ
або АУГСБУРГ

8-ми ДЕННА ПРОГУЛЬКА \$499.00
2-го — 10-го вересня 1977 року

Перелети літаками з Нью-Йорку в готелі • сніданки • міжміська транспортна поїздами
За ближчими інформаціями просимо слати купон зазначуючи ВИБІР 2-денного міста в додатку до Мюнхену

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 2nd Ave., New York, N.Y. 10003

Прощу прислати інформації прогуляки Мюнхену, включаючи 2 дні

Name _____
Tel. No. _____ Area Code _____

ТАРЗАН, Ч. 7708. — Атака продовжується

Вперед! Наша перемога
запевнена!

Майоре! Вони вдираються крізь бічні і задні мури.